

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไพบูลย์กร่วมกับเทคนิค 5W1H
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุป
ใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จันทร์พอง ปัญญาวงศ์

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE LEARNING MANAGEMENT BY FOUR-BLOCKS APPROACH AND 5W1H FOR
EMPOWERING READING FOR MAIN IDEA AND WRITING A SUMMARY IN ENGLISH OF
PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

CHANFONG PANYAWONG

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Curriculum and Instruction

May 2022

Copyright 2022 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ของ จันทรพงษ์ ปัญญาวงศ์

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกดาพร ปัญญาพุกฤษ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. วสันต์ สรรพสุข)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

เรื่อง:	การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	จันทร์พอง ปัญญาวงศ์, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2565
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์
คำสำคัญ:	กลวิธีแบบโฟร์บล็อก, เทคนิค 5W1H, การอ่านจับใจความสำคัญ, การเขียนสรุปใจความสำคัญ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H 3) เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยวน (เชิงค่านาคโรวาท) จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก และมีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 88.66/82.63, 80.43/85.26, 84.50/84.74 และ 85.33/84.21 ตามลำดับ 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

Title: THE LEARNING MANAGEMENT BY FOUR-BLOCKS APPROACH AND 5W1H FOR EMPOWERING READING FOR MAIN IDEA AND WRITING A SUMMARY IN ENGLISH OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

Author: Chanfong Panyawong, Independent Study: M.Ed. (Curriculum and Instruction), University of Phayao, 2022

Advisor: Assistant Professor Dr. Wilaiporn Rittikoop

Keywords: Four-Blocks Approach 5W1H Reading for Main Idea Writing a Summary

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to develop the learning management plan by using Four-Blocks Approach and 5W1H for empowering reading for main idea and writing a summary in English of Prathomsuksa 6 students; 2) to compare reading for main idea in English of students before and after implementing Four-Blocks Approach and 5W1H; 3) to compare writing a summary in English of the students before and after implementing Four-Blocks Approach and 5W1H; and 4) to examine the students' satisfaction towards the learning management by Four-Blocks Approach and 5W1H for empowering reading for main idea and writing a summary in English. The target group was 38 Prathomsuksa 6 students from Ban Yuan School (Chiang Kham Nakarawat). The research instruments were 1) Learning management plans based on Four-Blocks Approach and 5W1H; 2) Achievement test on reading for main idea; 3) Achievement test on writing a summary; 4) Questionnaire assessing students' satisfaction towards the learning management by Four-Blocks Approach and 5W1H. The results showed that: 1) The learning management by Four-Blocks Approach and 5W1H for empowering reading for main idea and writing a summary in English for Prathomsuksa 6 students, validated by 3 experts, in overall, indicated the highest level of appropriateness. In addition, the efficiency assessment indicated that the learning management plan 1-4 were at (1) 88.66/82.63; (2) 80.43/85.26; (3) 84.50/84.74; and (4) 85.33/84.21 2) The comparison of pre- and post-implementation of learning achievements by Four-Blocks Approach and 5W1H for empowering reading for main idea in English of the students revealed the posttest's average score of students' achievement was higher than that of the pretest. 3) The comparison of pre- and post-implementation of learning achievements by Four-Blocks Approach and 5W1H for empowering writing a summary in English of the students revealed the posttest's average score of students' achievement was higher than that of the pretest. 4) The assessment of students' satisfaction towards implementing the learning management plans based on Four-Blocks Approach and 5W1H, in overall, indicated the highest satisfaction.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาและการช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ปัญญาพฤกษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประธานกรรมการสอบ และ ดร.वलันต์ สรรพสุข อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยพะเยา กรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำ แก้ไข จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระด้วยตนเองครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤษ ตาชม อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และ นางนิศากร สมฤทธิ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ที่ได้สละเวลาในการตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยวน (เชิงค่านาคีรวาท) ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ อันจะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของนักเรียน ขอขอบคุณความดีนี้เป็นเครื่องบูชาแต่บิดา มารดา และครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสทำการวิจัยจนประสบผลสำเร็จ

จันทร์พอง ปัญญาวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่จะได้รับการจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระ การ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไพบูลย์.....	15
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H.....	21
แผนการจัดการเรียนรู้.....	26
การอ่านจับใจความสำคัญ	36
การเขียนสรุปใจความสำคัญ	47
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	56

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66
กรอบแนวคิดของการวิจัย	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
แผนแบบการทดลอง	72
กลุ่มเป้าหมาย	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ตอนที่ 1 ผลพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	91
ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อาศัยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H.....	95
ตอนที่ 3 ผลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อาศัยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H.....	97
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H.....	99
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	101
สรุปผลการวิจัย	101
อภิปรายผลการวิจัย.....	102

ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	113
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	114
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	115
ภาคผนวก ค ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	151
ประวัติผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	14
ตาราง 2 แสดงขั้นตอนแนวสอนแบบโฟร์บล็อก	20
ตาราง 3 แสดงสรุปองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	31
ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดทักษะการทักษะการเขียนสรุปความ.....	53
ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การเขียนสรุปความ.....	53
ตาราง 6 แสดงการสังเคราะห์เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปใจความสำคัญ	55
ตาราง 7 แสดงแผนแบบการทดลอง	72
ตาราง 8 แสดงการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	76
ตาราง 9 แสดงจำนวนข้อสอบแต่ละระดับพฤติกรรม.....	80
ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	91
ตาราง 11 แสดงคะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	94
ตาราง 12 แสดงผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ...	95
ตาราง 13 แสดงผลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ...	97
ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H	99

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย.....	71
--------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นานาชาติทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนาทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงถึงกันเป็นเครือข่ายและส่งอิทธิพลถึงกัน ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristic) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 (กฤตยพร สุรินทร์คำ, 2559) กล่าวว่า หนึ่งในทักษะสำคัญที่ผู้เรียนควรมี คือ 3 R 4 C โดย 3 R ที่กล่าวถึง คือ การอ่าน (Reading) การเขียน (w) Rriting และการคิดคำนวณ (a) Rithmetic

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากการเน้น ไวยากรณ์ มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษา (ป.6) มีระดับความสามารถทางภาษา คือ A1 ถึง A2 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนให้สามารถ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง และอ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญ ในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด ผู้เรียนจะได้รับ การฝึกทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งการอ่านและการเขียนเป็นทักษะ สำคัญ เป็นการถ่ายทอดความคิดของผู้ที่ต้องการสื่อสารผ่านตัวอักษร เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจ ในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความหมาย

จากผลการประเมิน PISA 2018 ของไทยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการอ่าน 393 คะแนน ซึ่งคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ซึ่งให้เห็นว่า นักเรียนไทยยังมี ความรู้และทักษะที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านที่มีผลการประเมินน้อยที่สุดใน ทั้งที่การอ่านเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทุกประเภท (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2564) และรายงานผลการทดสอบ การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ย 34.42 ระดับ ศึกษาศึกษาภาค มีคะแนนเฉลี่ย 35.19 ระดับสังกัด มีคะแนนเฉลี่ย 30.86 ระดับเขตพื้นที่ มีคะแนนเฉลี่ย 32.88 ระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ย 37.51 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษ ในภาพรวมระดับประเทศอยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฉะนั้น ความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข

จากรายงานวิจัยของ โนรี เกษมจิตร์ และคณะ (2561)พบว่า ปัญหาการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ อ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ อ่านไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถ จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านขาดความหมาย ไม่มีประโยชน์ เพราะไม่รู้เรื่อง หรือได้สาระจากเรื่องที่อ่านได้ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับ เพ็ญพิชชา อัสฎาวุจรวงศกร (2561) พบปัญหาการอ่าน คือ นักเรียนอ่านไม่รู้เรื่อง เพราะไม่ทราบความหมายของคำ และคำศัพท์แวดล้อมอื่น ๆ หรือทราบ ความหมายของคำศัพท์โดด ๆ บางคำแต่ ไม่ทราบความหมายของคำที่ปรากฏร่วมกัน นักเรียนบางคน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแต่ ไม่สามารถตีความ หรือบอกประเด็นสำคัญต่าง ๆ ของเนื้อเรื่องได้และ จีราภรณ์ ชำมณี (2562) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นหัวใจ สำคัญของการอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และไม่สามารถจับใจความสำคัญ ของสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถที่จะนำสาระความรู้และข้อเสนอมไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเองได้ การอ่านนั้นถือว่าการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ จึงส่งผลถึงการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET อยู่ในระดับต่ำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา, 2552) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะ การเขียนเพราะการศึกษาในวิชาต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการใช้ภาษา ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การเขียนสรุปความหรือการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างย่อ สรุปเรื่องราวให้ได้ใจความครบถ้วนและสมบูรณ์จากเรื่องที่อ่าน กระบวนการเขียนที่ผ่าน กระบวนการคิดอย่างมีแบบแผน จะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จด้วย

เช่นเดียวกับ พิมพร พยุหะ (2557) กล่าวว่า การเขียนต้องมีการบันทึก อ่าน สรุป ระดมสมอง ศึกษา คำถามและอื่น ๆ อีกมากมาย ยิ่งเขียนมากก็ยิ่งอ่านได้ดีมากขึ้นและการที่จะเขียนสรุปความได้นั้น ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องราว การประเมินและการกระชับข้อความ ซึ่งเป็นการถ่ายโอนความคิด แต่หากขาดความสามารถในการบูรณาการข้อมูลจากส่วนต่าง ๆ ของบทอ่าน และไม่สามารถดึงใจความสำคัญ ออกมาจากบทอ่านได้ก็จะทำให้เขียนสรุปใจความสำคัญได้ไม่ดีพอ แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า นักเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ อาทิ เหมือนฝัน พิจารณ์ (2558) พบว่า ผู้เรียนอ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะการเขียนอีกด้วย ส่วนงานวิจัยของ ชญาณิชฐ์ ไตรทิพยานนท์ (2558) พบว่า นักเรียนขาดทักษะการเขียนสรุปความไม่เข้าใจการเขียนสรุปความที่ถูกตองนักเรียนส่วนมากจะลอกข้อความเดิม แต่ตัดเพียงบางส่วนให้สั้นลง เขียนไม่ตรงประเด็นและไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ครบถ้วนและ พรภวิชัย นันทชัชวาลกุล (2559) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะประสบปัญหาในการเขียนสรุปความ เขียนสรุปความไม่เป็นสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถเขียนสรุปความได้ เพราะจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้เขียนสรุปความโดยใช้ใจความรอง เขียนเยิ่นเย้อ ไม่ตรงประเด็น การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้ ไม่เข้าใจในประเด็นที่สำคัญอีกทั้งการอ่านเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับการเขียน เมื่อผู้อ่าน อ่านแล้วไม่เข้าใจ จึงทำให้ไม่สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษได้ การนำนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ มาจัดการเรียนรู้อาจช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก (Four-Blocks Strategy) ซึ่งพัฒนาโดย Cunningham and Defee (1999) เป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้อ่านได้โดยสอนการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน กลวิธีแบบโฟร์บล็อก จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้าน การอ่านและการเขียนควบคู่กันไป โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนเลือกบทอ่านก่อนแล้วจึงสอนเทคนิคและวิธีการอ่านต่าง ๆ ให้นักเรียน ในขณะที่อ่านนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ หลังจากนั้นนักเรียนจึงเขียนสรุปเรื่องราวหลังการอ่าน เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบการอ่านจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบน รวมภาษาเข้ากับกิจกรรมที่มีวรรณกรรมมากมาย รวมทั้งเชื่อมโยงประสบการณ์ภาษา ซึ่ง Cunningham and Defee (1999) กล่าวว่า กลวิธีการสอน

แบบโฟร์บล็อกเป็นคำสั่ง “หลายระดับและหลายวิธีการ” ให้ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยคำแนะนำ การอ่านที่ครอบคลุม ซึ่งกลวิธีประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การอ่านที่แนะนำ 2) การอ่านที่เลือกเอง 3) การทำงานกับคำและ 4) การเขียนในขั้นตอนนี้ เวลาในการอ่านและเขียน 2½ ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 4 ช่วงของการสอน โดยแต่ละช่วงจะใช้เวลาประมาณ 30–40 นาที มีการรายงาน การใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนอนุบาลในสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี 1995–2006 ผลลัพธ์จากการทดสอบการอ่านและการเขียน ที่ได้มาตรฐานเปิดเผยว่า นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนแบบโฟร์บล็อก ได้คะแนนสูงกว่าระดับชั้นอย่างมีนัยสำคัญและยังสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะที่สำคัญ คือ การอ่านและการเขียนเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ สามารถตอบคำถาม และเขียนสรุปใจความ สำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังที่ ขวัญฤทัย มูลทาทอง (2560) กล่าวว่า การใช้คำถาม 5W1H มีกระบวนการที่สามารถช่วยไล่เรียงความชัดเจนในแต่ละเรื่องที่เรากำลังคิดขั้นตอนที่สำคัญการใช้ คำถาม 5W1H เป็นการใช้คำถามประกอบด้วย What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) Who (ใคร) How (อย่างไร) อีกทั้ง สุวิทย์ มูลคำ (2547) ได้กล่าวถึงเทคนิคนี้จะทำให้นักเรียนสามารถหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วมากยิ่งขึ้น สามารถสรุปประเด็นปัญหา ของเรื่องที่อ่านได้ เช่นเดียวกับ ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561) กล่าวว่าเทคนิค 5W1H สำหรับ ในห้องเรียนเป็นการช่วยให้เกิดความชัดเจนของข้อความ วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนแยกแยะ และเกิดการสังเกตเห็นถึงความสำคัญของการอธิบายรายละเอียดที่จำเป็นอย่างชัดเจนและ Bown and Day (1981) กล่าวถึง คำตอบของคำถามหลักเกี่ยวกับเหตุการณ์ สามารถนำมาใช้เพื่อทำให้ ได้ข้อมูลสรุปที่ชัดเจนของเหตุการณ์หลักในสาระสำคัญ ทั้งบทสรุปและอธิบายเหตุการณ์หลัก ที่กำลังดำเนินการ

ดังนั้นการอ่าน และการเขียนสรุปใจความสำคัญเป็นทักษะสัมพันธ์กันที่ต้องได้รับการฝึกฝน เป็นกระบวนการ ทั้งการอ่านคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจ ในเนื้อเรื่อง ตอบคำถามจากการอ่าน เขียนบันทึก และเขียนสรุปใจความสำคัญ สามารถถ่ายทอด เรื่องราวความรู้ ความคิด ความรู้สึก ผ่านการประมวลผลความคิดออกมาอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพร สุริโย (2562) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค 5W1H พัฒนาความสามารถการอ่านคิดวิเคราะห์ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 80.01/ 82.44 ส่วนงานวิจัยของ นิธิวดี จรัสดี (2557) พบว่า ความสามารถในการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เทคนิค การฝึกกลวิธีวิธีการเรียนรู้รวมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ อุดม บุญเสน่ห์ (2554) พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 84.31/85.52

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงนำแนวการสอนโดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ มาพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งคาดว่าจะเป็นแนวทางพัฒนาและส่งเสริมความสามารถทางในด้านการอ่านจับใจความสำคัญและเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อยู่โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อยู่โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโรงเรียนบ้านหยวน (เชิงคันาคโรวาท) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวน 38 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและการอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประกอบด้วย ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า คำถาม เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 4 เรื่อง ดังนี้ เรื่อง The Brown family On weekend Lovely pets Festivals และ Songkran

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H
ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการจัดการเรียนรู้

โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H

นิยามศัพท์เฉพาะ

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง The Brown family On weekend Lovely pets และ Songkran ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 10 องค์ประกอบ ดังนี้ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ชิ้นงาน/ภาระงาน สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลจากการประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษและเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสามารถทำใบงานและทำแบบทดสอบได้ร้อยละ 75/75

75 ตัวแรกหรือ (E1) หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียนที่ผู้เรียนสามารถทำใบงานได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลังหรือ (E2) หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียน ที่ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 75

กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก (Four Blocks) ร่วมกับเทคนิค 5W1H หมายถึง กลวิธีหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก (Four Blocks) ร่วมกับเทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) คือ นักเรียนเลือกอ่านหนังสือ ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words) คือ การเรียนรู้จากการอ่านและสะกดคำ จากบทที่อ่าน การอ่านออกเสียงของครู การอ่านแบบกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และการทบทวน ความรู้พื้นฐานคำศัพท์ แบ่งปันคำศัพท์และข้อมูลที่บันทึกกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีการถ่าย โอนความรู้ความหมายของคำศัพท์ เพื่อการอ่าน และการเขียนคำจำนวนหลากหลาย

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) คือ การเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อให้ เกิดความเข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญ และสรุปใจความสำคัญ โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำ เทคนิค 5W1H (Who What Where When Why How) มาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการอ่าน จากบทความ นิทาน เรื่องสั้นง่าย ๆ และเขียนบันทึก

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน (Writing) คือ การเรียนรู้ทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้ เทคนิค 5W1H (Who What Where When Why How) เป็นแนวทางในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ลำดับเรื่องราว เหตุการณ์ ตามหลักไวยากรณ์และรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกัน

ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ระบุแก่นของเรื่อง ความคิดความสำคัญของเรื่องที่ใช้ เทคนิค 5W1H เป็นแนวทางในการอ่าน ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น มีลักษณะแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

ความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ที่อ่าน ด้วยสำนวนของตนเอง โดยใช้เทคนิค 5W1H แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหาการเขียนสรุปใจความสำคัญ ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ด้านการสะกดคำ และจำนวนประโยคที่กำหนด โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุป ใจความสำคัญภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H ซึ่งวัดได้

จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านกิจกรรมและเนื้อหา

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นำกลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป
4. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนำกลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บล็อก
 - 2.1 หลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบโพร์บล็อก
 - 2.2 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบโพร์บล็อก
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
 - 3.1 ความหมายและองค์ประกอบของเทคนิค 5W1H
 - 3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
 - 3.3 ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
4. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.2 องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.3 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.5 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

5. การอ่านจับใจความสำคัญ
 - 5.1 ความหมายการอ่านจับใจความสำคัญ
 - 5.2 แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
 - 5.3 การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญ
6. การเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.1 ความหมายการเขียน
 - 6.2 ความหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.3 จุดมุ่งหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.4 องค์ประกอบการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.5 แนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.6 การวัดและประเมินผลการเขียนสรุปใจความสำคัญ
 - 6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปใจความสำคัญ
7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.3 วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน
 - 7.4 การประเมินความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

**หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง
ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหา
ความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก
ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี
ความร่วมมือกับประเทศต่าง ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้
และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม

เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานคือภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอื่น เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

คุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ

ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัวพูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้า ของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552)

สรุปได้ว่าคุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้อง มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างครบถ้วนทั้ง 4 ทักษะ กระทั่งสามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ

เป็นภาษาอังกฤษได้และมีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนด ดังต่อไปนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษา สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

**ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและการอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	<p>ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม</p> <p>1. Yes/No Question เช่น Is/ Are/ Can ...? Yes, ... is/ are/ can./No,...isn't/ aren't/ can't.</p> <p>2. Do/Does/Can/Is/ Are...? Yes/No... etc.</p> <p>3. Wh-Question เช่น Who is/are...? He/ She is... /They are... What...?/Where...? It is ... /They are... What...doing? ...is/ am/ are... etc.</p> <p>4. Or-Question เช่น Is this/it a /an...or a/an...? It is a/an... etc.</p>

ที่มา: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552

กล่าวโดยสรุป ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา สืบค้นและรวบรวมคำศัพท์จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ กระทั่งสามารถแสดงออกถึงความสามารถทางภาษาอย่างครบถ้วนทั้ง 4 ทักษะ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย ยืดหยุ่น เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถสลับขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความสนใจ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไฟร์บลิค

กลวิธีการสอนแบบไฟร์บลิค พัฒนาโดย Cunningham, Patricia M., and Hall, Dorothy มหาวิทยาลัย Wake Forest ร่วมกับครูในโรงเรียนประถมศึกษา เคลมมอนส์ในเมืองเคลมมอนส์ รัฐนอร์ทแคโรไลนา ในปี 1989-90 ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตชานเมืองขนาดใหญ่แห่งแรกที่มีประชากรนักเรียนที่หลากหลาย ทุกชั้นเรียนจัดกลุ่มต่างกัน และนำมาขยายต่อในเมืองเล็กซิงตัน (Lexington One) รัฐเซาท์แคโรไลนา เป็นเขตการศึกษาชานเมืองทางตะวันออกเฉียงใต้ที่มีโรงเรียนประถมแปดแห่ง กลวิธีการสอนแบบไฟร์บลิคมีการจัดกลุ่มตามความสามารถแบบผสมผสานและการสอนประจำวันโดยใช้วิธีการสอนเพื่อให้ตรงกับ "ความแตกต่างทางการเรียนรู้" (S.F Walker, 1990)

หลักการแนวความคิดการเรียนรู้แบบไฟร์บลิค

กระบวนการเรียนรู้แบบไฟร์บลิคเป็นแนวทางการสอน โดยให้ออกสแก่ผู้อ่านได้เลือกวัสดุการอ่านเพื่ออ่านเองจากนั้น เชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ สอดคล้องกับทฤษฎีที่นำมาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน ซึ่งถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ "Construct" แปลว่า "สร้าง" โดยในที่นี้หมายถึงการสร้างความรู้โดยผู้เรียนนั่นเอง การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่ง ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ว่า มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเซอว์ปีญญาของ Piaget และ Vygotsky เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าเกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้เกิดจากการสังเกตการณ์เรียนรู้ของเด็กเล็ก ๆ สร้างความรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับแบบต่าง ๆ เช่น ตุ๊กตา ฟัง ซิม ดม สัมผัส แสดงว่าเด็กสร้างความรู้ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวกับสถานการณ์จริงในชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น บ้าน โรงเรียน ชุมชน โลก เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ว่า เกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้เกิดจากการสังเกตการณ์เรียนรู้ของเด็กเล็ก ๆ เด็กสร้างความรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบต่าง ๆ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า ผู้เรียนจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเขารู้จักสิ่งนั้นด้วยตนเองอย่างตื่นตัว เขาจะต้องจัดกระทำกับข้อมูลใหม่ ด้วยความรู้ที่มีอยู่ และถ้าข้อมูลใหม่ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรู้เดิม จะเกิดความขัดแย้งขึ้นในใจและจะต้องหาทางแก้ไข

Walter (1974) กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวแต่ความรู้ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกและเก็บไว้เป็นความรู้ภายในสมอง ซึ่งจะดำเนินต่อไปเป็นวัฏจักร กล่าวคือ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และนำข้อมูลเหล่านั้นกลับคืนมา เข้าไปบันทึกในสมอง

รวมกับความรู้ที่มีอยู่ภายใน แล้วแสดงความรู้สู่ภายนอก ดังนั้น การทำด้วยตนเองก็จะได้ผล ถ้าผู้เรียนเข้าใจตนเอง เห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนมา และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าและสร้างองค์ความรู้ใหม่สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกเป็นแนวทางการสอนทักษะการอ่าน โดยให้โอกาสแก่ผู้อ่านได้เลือกวัสดุการอ่านเพื่ออ่านเองจากนั้น เชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ ในขณะที่ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านและเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน เพื่อให้สามารถจดจำ เรื่องที่อ่านและเข้าใจรูปแบบการเขียนของผู้เขียน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างคล้ายคลึงกัน ดังนี้ อุษณีย์ ชำกัน (2547) ได้กล่าวถึงขั้นการสอนของกลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อกมี ดังนี้

1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self- Selected Reading) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเลือกอ่านบทอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงตามความสนใจของตนเอง
2. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน และอ่านวัสดุการอ่านที่เลือกอย่างเข้าใจ
3. ขั้นเรียนรู้คำ (Working with words) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
4. ขั้นการเขียน (writing) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านด้วยตนเอง หลังจากการอ่านเสร็จแล้ว

ภารดี ประพฤติกิจ (2549) ได้กล่าวถึง กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อกในการอ่าน และการเขียนมี 4 ขั้นตอน ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 2½ ชั่วโมง โดยแบ่งขั้นตอนละ 30-40 นาที ดังนี้

1. Work with words การทำงานกับคำศัพท์ รวมถึงคำที่ติดบนผนัง และการออกเสียง และการสะกดคำ
2. Guided reading การอ่านโดยมีคำแนะนำ เป็นการอ่านแบบแบ่งปัน เช่น การอ่านเป็นคู่ อ่านเป็นกลุ่ม การอ่านแบบชมรม การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การบันทึก การเรียงภาพ การเขียนคำศัพท์ การวาดภาพ การทำหนังสือ และการเขียนจะเชื่อมโยงจากการอ่าน
3. Self-selected reading การเลือกอ่านเอง รวมถึงการอ่านออกเสียงตามครู การอ่านพร้อมกัน การแบ่งปันข้อมูลการอ่าน
4. Writing การเขียน รวมถึงบทสั้น ๆ ตามแบบจำลองที่ครูกำหนดให้ การเขียนโดยการแลกเปลี่ยนกับเพื่อน

อุดม บุญเสนอ (2554) กล่าวถึง กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อก ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-selected reading) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านเลือกบทอ่านที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงตามความสนใจของตนเอง
2. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided reading) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน (Guided Reading) และวัสดุการอ่านที่เลือกอย่างเข้าใจ
3. ขั้นเรียนรู้คำ (Work with words) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (Working With words) จากบทอ่าน
4. ขั้นการเขียน (Writing) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่าน (Writing) ด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

นิติติ จรัสติ (2557) กล่าวถึง กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อก ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นเลือกอ่านเอง ในขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ อ่านบทอ่านด้วยตนเอง เป็นการกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการปลูกฝังนิสัย รักการอ่าน และอ่านอย่างมีมารยาทให้นักเรียนต่อไป โดยให้เลือกหนังสืออ่านได้ตามความสนใจและความต้องการของตนเองจากบทอ่านที่ครูนำมาให้

2. ขั้นเรียนรู้คำ เนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำจากบริบทแวดล้อม จากนั้นจึงตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรม ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ ความหมายของคำ ศัพท์จากบริบทได้ นักเรียนสามารถหาความหมายของคำจากพจนานุกรมได้โดยตรง ขั้นเรียนรู้คำศัพท์ครูสามารถจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมายด้วยตนเอง

- 2.2 นักเรียนดูบริบทโดยรอบของคำศัพท์ ที่วงกลมไว้แล้วลองวิเคราะห์ความหมายของคำจากบริบทโดยรอบ

- 2.3 นักเรียนจดคำศัพท์และความหมายลงในใบงาน แล้วตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรม ถ้านักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ความหมายของคำได้ ก็สามารถเปิดดูความหมายของคำ จากพจนานุกรมได้

- 2.4 ในการจัดการเรียนรู้ครูจะให้นักเรียนเขียนเป็นคำศัพท์ขึ้นมาโดยครูกำหนดความหมายไว้ให้ในใบงาน หรือให้นักเรียนแต่งประโยค จากคำศัพท์ที่นักเรียนหาความหมายมาเรียบร้อยแล้ว ครูสามารถกำหนด ออกแบบการจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลายตามความสามารถและความถนัดของนักเรียน

3. ชั้นแนะให้อ่าน ชั้นนี้ครูจะแนะให้นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

3.2 ให้นักเรียนบันทึกการอ่านลงในสมุดเล่มเล็กที่ครูเตรียมให้

4. ชั้นสะท้อนคิดและเขียนสรุปความ ชั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการสอนอ่านแบบโฟร์บล็อก นักเรียนจะเป็นผู้สรุปเรื่องราวจากบทอ่านด้วยตนเองและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน กิจกรรมทั้งหมดในชั้นนี้มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ครูตั้งความคิด (คำถาม) ให้นักเรียนสะท้อนคิด

4.2 นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง

Traci (2000) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อก ดังนี้

1. The Working with Words ในบล็อกนี้เริ่มต้นด้วยการทบทวนคำศัพท์บนผนัง นักเรียนจะได้รับคำศัพท์ 5 คำจากครู และอ่านออกเสียง หรือ อ่านเป็นจังหวะทำนองง่าย ๆ (Chant) การใช้คำในประโยค การเขียนคำและตรวจสอบคำ ตลอดทั้งสัปดาห์ โดยเฉพาะท้ายคำศัพท์ 5 คำ จะนำมาฝึกทบทวน 10 นาที ในช่วงแรก คำศัพท์ที่ซับซ้อนในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน และคำจากที่นักเรียนเขียน สำหรับการทบทวน 20-25 นาที นักเรียนจะถูกช่วยเหลือด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบการสะกดคำตามหลักสัทศาสตร์ ในบล็อกนี้มีหลายระดับ เพราะวาระหว่างที่นักเรียนเรียนรู้การอ่านคำ นักเรียนคนอื่น ๆ จะเรียนรู้รูปแบบการสะกดคำ

2. The Self-selected Reading block ใช้เวลา 30-40 นาทีในบล็อกนี้ เริ่มต้นด้วยการอ่านออกเสียงเรื่องราวโดยครู ครูเป็นผู้ควบคุมและออกแบบเวลาตามหลักสูตรแต่ละวัน สำหรับการอ่านออกเสียง ระหว่างนี้ครูลองกลวิธีการอ่านอย่างอิสระ สิ่งที่สำคัญคือนักเรียน จะได้รับการสอนการอ่านอย่างอิสระ 3 ประเภทคือ เรียนรู้การอ่านโดยการพูดคุยเกี่ยวกับรูปภาพ การอ่านโดยเดาจากบริบทของกลุ่มคำ หรือการอ่านคำทั้งหมด ในขณะที่เด็ก ๆ ตั้งใจอ่านหนังสืออย่างอิสระ ครูจะพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนเลือกหนังสือในระดับการอ่านของตนเอง สิ่งสำคัญที่สุดคือหนังสือทุกชนิดต้องใช้ได้กับนักเรียนทุกคน บล็อกนี้จบด้วยการที่นักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับหนังสือที่พวกเขาอ่าน ไม่ว่าจะหนังสืออะไรก็ตาม บล็อกนี้ระดับการอ่านของนักเรียน อาจมีหลายระดับที่แตกต่างกัน

3. บล็อก Guided Reading ประกอบด้วยหนังสือสำหรับการอ่านพื้นฐาน หนังสือในห้องตลาดสื่อ เนื้อหาอื่น ๆ บล็อกนี้แบ่งการอ่านเป็น 3 ระยะ คือ

3.1 ก่อนการอ่าน ควรใช้เวลาความยาว 5-10 นาทีและรวมถึงการทบทวนความรู้เดิม แนะนำคำศัพท์ 3-5 คำ กำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน การกรอกข้อมูลลงในข้อความที่กำหนดให้และสอนบทเรียนสั้น ๆ เกี่ยวกับกลวิธีอ่านเพื่อให้เข้าใจ

3.2 ระหว่างการอ่าน ควรใช้เวลา 15-20 นาที ในแต่ละวัน ครูอาจจะอ่าน แล้วให้นักเรียนอ่านติดตามเรื่องราว โดยอ่านในใจ อ่านออกเสียง อ่านให้เพื่อนฟัง อ่านกับเพื่อนและจัดชมรมอ่านหนังสือ

3.3 หลังการอ่าน เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ตามกลวิธีการอ่านเพื่อให้เข้าใจ ตามที่แนะนำในขั้นก่อนการอ่าน นักเรียนส่วนหนึ่งอาจจะเขียนเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่อ่าน ตอนท้ายของบล็อกนี้ประมาณ 5-10 นาที บล็อกนี้มีความหลากหลายของกิจกรรม สามารถอ่านเรื่องราว ได้หลายครั้งด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนั้นเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความคล่องในการอ่านของพวกเขา นักเรียน ที่อ่านได้เก่งและอ่านไม่คล่องจับคู่กันในการเรียนรู้จากคนอื่น

4. Writing Block บล็อกการเขียนควรใช้เวลา 30-40 นาที เริ่มต้นด้วยบทเรียนสั้น ๆ 8-10 นาที โดยที่ครูจำลองบทเรียนการเขียน นักเรียนเริ่มเขียน และครูแนะนำแก่นักเรียน เป็นรายบุคคลในการเขียน ในช่วงเวลานี้ นักเรียนที่เขียนเสร็จนำเสนอให้ครูและเพื่อนฟัง บล็อกนี้มีหลากหลาย เนื่องจากนักเรียนเลือกหัวข้อด้วยตัวของเขาเอง และเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาู้ การเขียนเป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง และนักเรียนผู้ที่เขียนจะมีความคล่องแคล่วในการอ่านมากขึ้น

Cunningham and Defee (1999) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบโพรบล็อก โดยครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย ในระหว่างขั้นเรียนรู้คำศัพท์จะสอนวิธีสะกดคำและการอ่านออกเสียง ซึ่งทักษะเหล่านี้จะถ่ายโอนไปยังทักษะการอ่านและการเขียน ขั้นการอ่านแบบแนะนำจะมีกิจกรรมก่อนและหลังการอ่าน ครูจะยกตัวอย่างและแนะนำเทคนิคการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งในขณะที่นักเรียนอ่าน ครูจะแนะนำและติดตามการอ่านของนักเรียน และขั้นการเขียน ครูจะสาธิตวิธีการเขียนแบบสั้น ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างของการเขียน และในระหว่างที่นักเรียนออกมา รายงานครูจะให้คำแนะนำในการเขียน

Scott (2014) กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโพรบล็อก ดังนี้

1. Guided-Reading Block เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้วรรณกรรมที่หลากหลาย และช่วยให้เด็ก ๆ พัฒนากลยุทธ์การทำความเข้าใจและสอนเด็ก ๆ ถึงวิธีการอ่านเนื้อหาที่ยากขึ้นเรื่อย ๆ โดยปกติคำแนะนำในบล็อกนี้ จะเริ่มต้นด้วยการที่ครูอ่านออกเสียง สิ่งทีเลือกจากตัวอ่านพื้นฐานในขณะที่เด็ก ๆ กำลังอ่านข้อความของตนตามครู ใช้เวลานี้ในการสร้างกลวิธีการอ่าน เช่น การใช้วิธีคาดเดาบริบทหรือรูปภาพ เพื่อช่วยในการถอดรหัสคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย จากนั้นนักเรียนอ่านสิ่งที่เลือกเรื่องเดียวกัน ในกลุ่มเล็ก ๆ กับเพื่อน หรือเป็นรายบุคคลก่อนและหลังการอ่าน นักเรียนมีส่วนร่วมในการสอน การทำความเข้าใจ การอภิปรายหรือ กิจกรรมตอบสนองของทั้งกลุ่ม กิจกรรมตอบสนองอาจรวมถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่องใหม่ หรือการจัดทำละครที่เลือก

2. The self-Selected Block เป็นการเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้เลือกสิ่งที่ต้องการอ่าน และมีโอกาสให้เด็ก ๆ แบ่งปันและตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน บล็อกนี้เริ่มต้นด้วยการที่ครูอ่านออกเสียงหนังสือในชั้นเรียน จากนั้นนักเรียนเลือกข้อความจากประเภทต่าง ๆ ที่เขียนในระดับความยากต่าง ๆ แล้วอ่านหนังสือเหล่านี้กับตัวเองในใจ ในขณะที่เด็กกำลังอ่าน ครูจะพูดคุยกับเด็ก ๆ เป็นรายบุคคล เกี่ยวกับหนังสือของพวกเขา จุดบันทึกย่อเล็ก ๆ น้อย ๆ (เช่น ประเมินความคล่องแคล่วในการอ่านด้วยปากเปล่า ให้เด็กเล่าเรื่องและถามคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องราว) ในตอนท้ายของบล็อกนี้เด็ก ๆ หลายคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเลือกอ่าน

3. The Writing Block เริ่มต้นด้วยครูให้แบบจำลองการเขียน โดยการนำเสนอบทเรียนสั้น ๆ ที่แตกต่างกันของการเขียน จากนั้นนักเรียนเขียนอย่างอิสระ โดยดำเนินไปตามขั้นตอนของกระบวนการเขียน (เช่น การเขียนล่วงหน้า การร่าง การแก้ไข หรือการเผยแพร่) ครูตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลกับเด็กหลายคนในแต่ละวัน ในตอนท้ายของบล็อกนี้ นักเรียนหลายคนแบ่งปันงานเขียนของพวกเขา

4. Working with Words Block คือเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในการเรียนรู้ที่จะอ่านและสะกดคำที่มีซับซ้อน และเรียนรู้รูปแบบที่จะช่วยให้พวกเขาถอดรหัสและสะกดคำได้

Andrew (2015) กล่าวถึง กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อก ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. Guided Reading Blocks
2. Writing Blocks
3. Working with Words Blocks
4. Self-Selected Reading Blocks

จากการศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงขั้นตอนแนวสอนแบบโฟร์บล็อก

แนวสอนแบบโฟร์บล็อก	สรุปขั้นตอนแนวสอนแบบโฟร์บล็อก							สรุป
	อูษณีย์ ชำกัน (2547)	ภาวดี ประพฤติกิจ (2549)	อุดม บุญเสริม (2554)	นิธิตี จรัสดี (2557)	Traci K. Kramer (2000)	Scott R. Popplewel (2014)	Andrew Johnson (2015)	
1. การเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading)	1	3	1	1	2	2	4	1
2. การแนะให้อ่าน (Guided Reading)	2	2	2	3	3	1	1	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แนวสอนแบบโฟรบล็อก	สรุปขั้นตอนแนวสอนแบบโฟรบล็อก							สรุป
	คุณนีย์ ชำนาญ (2547)	ภารดี ประพฤติกิจ (2549)	อุดม บุญเสริม (2554)	นิธิศักดิ์ จรัสดี (2557)	Traci K. Kramer (2000)	Scott R. Popplewel (2014)	Andrew Johnson (2015)	
3. การเรียนรู้คำ (Working with words)	3	1	3	2	1	4	3	3
4. การเขียน (Writing)	4	4	4	4	4	3	2	4

จากการสังเคราะห์แนวการสอนแบบโฟรบล็อก พบว่า มีขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดขั้นตอนสุดท้ายเป็นการเขียน ผู้วิจัยจึงนำแนวการสอนด้วยกลวิธีแบบโฟรบล็อกมาพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยเรียงลำดับขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนเลือกอ่านหัวข้อการอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่านและตรงตามความสนใจของตนเอง
2. ขั้นเรียนรู้คำ (Working with words) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิม คือ คำศัพท์โครงสร้างทางภาษา เรียนรู้คำศัพท์ใหม่พร้อมความหมาย โดยการขีดเส้นใต้คำศัพท์ข้อความหรือจดบันทึก และโครงสร้างทางภาษาจากเรื่องที่อ่าน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
3. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนต้องค้นหาคำตอบจากบทอ่านเพื่อตอบคำถาม ว่า ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำไม่ถึงทำ และทำแล้วเป็นอย่างไร เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และตอบคำถาม
4. ขั้นการเขียน (Writing) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนเขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยอาศัยคำตอบจากคำถาม มาเรียบเรียงเขียนสรุปใจความที่สำคัญใหม่ เมื่อเขียนเสร็จแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนและครูช่วยแนะนำ แก้ไขประเด็นสำคัญที่ตกหล่นในการเขียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางพัฒนา ดังนี้

ความหมายและองค์ประกอบของเทคนิค 5W1H

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและสรุปความหมายของเทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2547) และเกษมณี สีสโม (2556) กล่าวว่า เทคนิค 5W1H หมายถึง เทคนิคการตั้งคำถามที่ทำให้ผู้เรียนสามารถย่อยเนื้อหาออกมาให้เข้าใจง่าย ช่วยไล่เรียงความชัดเจนในแต่ละเรื่อง การใช้คำถามจากเหตุการณ์แวดล้อมที่ใกล้ตัวผู้เรียนและคุ้นเคยแล้วค่อย ๆ ขยายขอบเขตเรื่องราว เนื้อหากว้างขึ้น ซึ่งเมื่อไหร่ที่ผู้เรียนรู้จักการใช้คำถาม อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม ใคร อย่างไร กับเหตุการณ์รอบตัวผู้เรียนก็จะสามารถเก็บรายละเอียดจากสิ่งที่ได้เรียนรู้

วนิดา สารระติ (2558) ได้กล่าวถึง เทคนิค 5W1H ไว้ว่ามี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ใคร (Who) ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนทำให้สถานการณ์นี้เกิดมากที่สุด เพราะเหตุใด เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์
2. อะไร (What) มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไร อะไรน่าจะเป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุใด
3. ที่ไหน (Where) สถานที่เกิดเหตุบอกเงื่อนงำอะไรบ้างหรือไม่ เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดที่ใดมากที่สุด เพราะเหตุใด
4. เมื่อไร (When) เวลาที่เกิดเหตุบอกอะไรบ้างหรือไม่ เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เพราะเหตุใด เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ เพราะเหตุใด
5. (Why) เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้น อย่างไร
6. (How) ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไร

สุรวิรัตน์ พะจุไทย (2558) ได้กล่าวถึงเทคนิค 5W1H ประกอบด้วย

What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น

Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ

When (เมื่อไหร่) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิด

Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิด

Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือ ผู้เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

ดวงพร เพ็ชร์ฟู (2559) ได้กล่าวถึง คำถาม 5W1H คือ คำถามที่นำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เช่นนี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ มากที่สุด

2. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้คืออะไร

3. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

4. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่น เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

5. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไร

ขวัญฤทัย มุลทาทอง (2560) กล่าวว่า การใช้คำถาม 5W1H เป็นการถามคำถามเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อเรื่องและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ จากการตอบคำถามต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเขียนแบบ 5W1H ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ การรวบรวมข้อมูล การสรุปความ วิธีการนี้ช่วยให้นักเขียนหลีกเลี่ยงการพลาดรายละเอียดที่สำคัญสอดคล้องกับ โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) กล่าวว่า คำถามหรือประโยคข้อความ ไม่ว่าจะ เป็นเสียง หรือตัวอักษรที่ผู้ถามต้องการคำตอบจากผู้ตอบหรือให้คำถามเพื่อดึงดูดความสนใจ คำถามยังสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบใช้ความคิด เพื่อนำไปสู่การค้นพบข้อความรู้ การแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือเป็นการประเมิน ในการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H คือเทคนิคที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ

ประณาท เทียนศรี (2560) กล่าวว่า เทคนิค 5W1H คือ เทคนิคในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อหา กำหนดจุดมุ่งหมายคำถาม 5W1H คือ ตั้งคำถาม ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) อย่างไร (How) และเพราะอะไร (Why)

Taylor (1994) ได้กล่าวว่า การสรุปข้อความ สรุปข่าวสาร โดยใช้เทคนิค 5W1H สามารถใช้หาคำตอบจากตัวคำถาม อธิบายเหตุการณ์หลัก เพื่อให้ข้อมูลสรุปที่ชัดเจนของเหตุการณ์หลัก โดยวิธีการแยกข้อความ เลือกระยะสำคัญจากข้อความแล้วสร้างบทสรุปจากต้นฉบับ

Felix (2018) กล่าวถึงเทคนิคที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์เขียนสรุปความ และความสามารถในการแก้ปัญหา เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคหนึ่ง ในการตั้งคำถาม ประกอบด้วย

What? (อะไร) เป็นการถามว่าสิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร

Where? (ที่ไหน) เป็นการถามถึง สถานที่ หรือตำแหน่งที่ชัดเจน

When? (เมื่อใด) เป็นการถามว่าเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด

Why? (ทำไม) เป็นการถามว่าเพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นไปอย่างนั้น

Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็นผู้เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ

How? (อย่างไร) เป็นการถามถึง รายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

กล่าวโดยสรุป เทคนิค 5W1H หมายถึง วิธีการที่ครูผู้สอนที่นำเอาเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งประกอบด้วย Who (ใคร) คือ ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง What (อะไร) คือ อะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ Where (ที่ไหน) คือ สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ When (เมื่อไหร่) คือ เวลาที่เกิดเหตุ Why (ทำไม) คือ เพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้น และ How (อย่างไร) คือ รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษากระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

เนตรนภา ถาวรสุวรรณ (2562) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ตามความเหมาะสมประมาณ กลุ่มละ 5-7 คน ผู้สอนนำจุดมุ่งหมาย หรือปัญหาที่นักเรียนต้องพิจารณาก่อนลงมือศึกษา จะเป็นการกระตุ้นความสนใจ ให้นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนด้วยความตั้งใจอย่างแท้จริง

2. ชั้นเสนอกรณีตัวอย่าง ผู้สอนใช้กรณีตัวอย่าง เช่น ข่าว ภาพ และบทความ ซึ่งในบทเรียนจะใช้สื่อการสอนหนึ่งประเภทเท่านั้นตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนกลับมาศึกษาเพิ่มเติมได้ภายหลัง ไม่ให้นักเรียนลืมนั่งและจะได้ทบทวนหรือศึกษาในชั้นวิเคราะห์

3. ชั้นวิเคราะห์ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เป็นการตั้งคำถามจากกรณีตัวอย่างที่นักเรียนศึกษา เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายระดมพลังสมอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างที่ศึกษา เพื่อตัดสินใจหาแนวทางแก้ปัญหา และสรุปผล การอภิปรายของสมาชิกในกลุ่ม และเป็นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายต่อชั้นเรียน ซึ่งผู้สอนคอยบันทึกคำตอบ หรืออาจจะมอบหมายให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจดบันทึกคำตอบ หรือขอความเห็นของสมาชิกแต่ละกลุ่มลงบนกระดาษอย่างเป็นระเบียบ เพื่อนักเรียนได้พิจารณาผลการวิเคราะห์ของตนอีกครั้งหนึ่งก่อนสรุปขอคิดเห็น

4. ชั้นสรุป นักเรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกับผู้สอนอภิปรายหาข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่าง โดยสรุปตามแนวคำถาม 5W1H และบันทึกสาระสำคัญ เป็นการสรุปขอคิดที่ได้จากการวิเคราะห์รายละเอียดในกรณีตัวอย่างที่เป็นหลักการทั่วไป ผู้สอนควรเสนอหลักการหรือทฤษฎี หรือขอปฏิบัติที่สัมพันธ์กับกรณีตัวอย่าง ซึ่งผู้สอนได้ศึกษาคนควาเตรียมมาให้แก่นักเรียน จะทำให้นักเรียนมีหลักการและมีแนวปฏิบัติที่กว้างขึ้น

5. ชั้นประเมินผล ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบปัญหาซึ่งผู้สอนได้กำหนดจากกรณีตัวอย่างที่ศึกษาไปแล้ว นอกจากนั้นผู้สอนอาจจะประเมินผลนักเรียนจากการสังเกตในการร่วมสนทนา การรายงาน การตอบคำถาม และการทำงานกลุ่มของนักเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ชั้นเตรียม ชั้นเสนอกรณีตัวอย่าง ชั้นวิเคราะห์ ชั้นสรุป และชั้นประเมินผล

ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและสรุปประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

ชวนพิศ คชริน (2555) ได้กล่าวว่า การนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสามารถแยกแยะในเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) ได้กล่าวถึง ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ว่าเป็นเทคนิคที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

เนตรนภา ถาวรสุวรรณ (2562) ได้กล่าวว่า เทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหรือปัญหา เป็นการคิดวิเคราะห์ (Analysis Thinking) ที่ใช้ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุดิบของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ นำมาหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบที่เป็นความจริง หรือที่เป็นสิ่งสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบและเรียบเรียงใหม่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H คือสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อสามารถนำไปประเมินค่า ตัดสินใจ และสรุปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

ชนาธิป พรกุล (2557) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารทางวิชาการที่ครูจัดทำล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้จัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยรายการกิจกรรมที่ผู้เรียนและครูร่วมกันทำตามลำดับในช่วงเวลาหนึ่ง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสะดวก และสนุกในการเรียน

วัชรา เล่าเรียนดี ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบของครู เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามรายวิชาที่ได้ออกแบบไว้เป็นเอกสารที่บ่งชี้ลักษณะเฉพาะของงานวิชาชีพครู และสามารถใช้เป็นหลักฐานสำหรับ

การพิจารณาผลงานทางวิชาการและคุณภาพ ในการปฏิบัติการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้

สุปรียา บุปผามะตะนัง (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผน จัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือ การวัดผลประเมินผล ที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร และเกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข

นรรัตน์ชนก โสภกา (2561) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดเตรียมรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ญาณินทร ไชยสงค์ (2562) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ เป็นแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการสอน วิชาใดวิชาหนึ่ง ที่เตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญยงค์ ตาลวิลาส (2562) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานของการเป็น ครูมืออาชีพ ซึ่งต้องส่งเสริมให้ผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอน จัดหาสื่อนวัตกรรมและใช้แหล่งเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ การวัดผลและประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึษา และยังพัฒนาตนเองให้มีวิทยฐานะให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่เตรียมการไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบภายใต้ กรอบหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักรการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ได้ศึกษาและสรุปองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549) กล่าวถึงส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ อาจอยู่ในรูปของความเรียง หรือตาราง หรือทั้งความเรียง

และตารางรวมกันก็ได้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนว่า เป็นแผนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้เนื้อหา
8. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
9. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
 - 10.1 วิธีการประเมิน
 - 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำแผนไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไขกิจกรรมเสนอแนะและข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนฯ ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ (หน่วยการเรียนรู้และรายชั่วโมง) คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ (หน่วยการเรียนรู้)

1.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาที่ใช้สอน

1.2 ผลการเรียนรู้

1.3 สารการเรียนรู้

1.4 แนวทางการจัดกิจกรรม

1.5 สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1.6 การวัดความสามารถในการคิด

1.7 การประเมินผล

2. แผนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมง/ครึ่ง)

2.1 เรื่อง/เวลา

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 สารการเรียนรู้

2.4 สารสำคัญ

2.5 กิจกรรมการเรียนการสอน

2.5.1 ขั้นครูนำเข้าสู่บทเรียน

2.5.2 ขั้นผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้

2.5.3 ขั้นผู้เรียนสรุปความรู้

2.5.4 ขั้นผู้เรียนทำกิจกรรมวัดผล

2.6 สื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้

2.7 การวัดผล

2.7.1 สิ่งที่วัด

2.7.2 เครื่องมือที่ใช้

2.8 การบันทึกผลหลังการสอน

2.8.1 ผู้เรียน: ผลการเรียนรู้อื่น ๆ

2.8.2 การสอน

วิชา เล่าเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560) ได้กล่าวว่า
แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ส่วนนำ ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้คือ ลำดับที่ของแผน ชื่อรายวิชา
ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อเรื่องและ/หรือชื่อหน่วยย่อย ชื่อเรื่องย่อย ระยะเวลา
และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ชื่อครูผู้สอน และวันเดือนปีที่สอน

2. ส่วนเนื้อหาประกอบด้วยข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้ คือ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ/สาระการเรียนรู้ หลักฐานการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้

3. เอกสารประกอบประกอบด้วยใบความรู้ใบงานใบกิจกรรมเครื่องมือวัด และประเมินผลและบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

สุปรียา นุพพามะตะนัง (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องยึดส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เป็นการตรวจความถูกต้องเรียบร้อยของแผน และบันทึกผลการเรียนหลังสอน ที่เอื้อและตอบสนองต่อความต้องการความรู้ความสามารถของนักเรียน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ

ชนกพร สุริโย (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ชื่อหน่วย/ชื่อชั้นที่สอน/เวลาการสอน
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้
7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
8. การวัดและการประเมิน
9. กิจกรรมเสนอแนะ
10. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

Oliva (2005) เสนอไว้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยเรียนรู้อประกอบด้วย จุดหมาย (Goals) จุดประสงค์ (Objectives) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ (Teaching Strategies) สื่อและทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resources) และเทคนิคการประเมิน (Evaluation Techniques)

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 3 สรุปองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 3 แสดงสรุปองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้	ชนภาพร สุริโย (2560)	วิชาเรียมดี, ปรานัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560)	ศุภรียก บุญผะทะมัง (2560)	Oliva (2005)	ศุภรียก มุลด้าและคณะ (2549)	ชนาธิป พรกุล (2557)	สรุป
1. ชื่อหน่วยชื่อชั้นที่สอนเวลา การสอนหน่วยการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓
3. สาระสำคัญ/เนื้อหาสาระ	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓
4. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	✓	✓	-	-	✓	✓	
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
7. ชิ้นงาน/ภาระงาน	✓	✓	-	-	✓	✓	✓
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓
9. การวัดและการประเมิน	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
10. กิจกรรมเสนอแนะ	✓	-	-	-	✓	✓	✓
11. เอกสารประกอบการ จัดการเรียนรู้	-	-	-	-	✓	-	

จากการสังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบด้วยกันทั้งหมด 10 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) สาระ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) ชิ้นงาน/ภาระงาน 8) สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งการเรียนรู้ 9) การวัดผลประเมินผล และ 10) กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการเรียนรู้

รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้เป็นแผนที่ใช้สอน 1 หน่วยการเรียนรู้ มีการออกแบบการสอน หรือวางแผนทางการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา ทักษะ เจตคติ หรือกระบวนการ โดยบอกวิธีการหรือกิจกรรมกว้าง ๆ ไม่ระบุรายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ มุ่งให้เห็นภาพรวมของการสอน ทั้งหน่วยการเรียนรู้ ตั้งแต่ชั่วโมงแรกจนถึงชั่วโมงสุดท้าย ก่อนเข้าสอนครูต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/ครั้งเป็นแผนที่ใช้สอนภายในเวลา 1 ชั่วโมง หรือ 1 ครั้ง โดยนำเรื่องที่กำหนดไว้ในกำหนดการสอนแต่ละครั้ง หรือเรื่องที่กำหนดไว้แต่ละชั่วโมง ในแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม รายละเอียดที่จำเป็น เช่น คำถาม ตัวอย่างคำสั่ง สื่อ เป็นต้น

จารุณี แสงอรุณ (2559) กล่าวว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้มี 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบไม่ใช้ตาราง แบบตาราง และแบบกึ่งตาราง ซึ่งสามารถใช้ทั้ง 3 รูปแบบ หรือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาที่เราจะสอน

สรุปได้ว่า รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน หรือสถานศึกษาจะเลือกใช้ให้เหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายไว้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถจัดทำได้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา ที่ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ สำคัญ เวลาเรียน และน้ำหนัก คะแนนในแต่ละหน่วย ซึ่งจะเห็นในภาพรวมในระดับรายวิชาว่า ผู้สอน จะต้องจัดการเรียนรู้ในแต่ละปีการศึกษา หรือภาคการศึกษาทั้งหมด ที่หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียนเท่าใด

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชา โดยพิจารณาจากมาตรฐาน การเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา เพื่อนำมาใช้ในการเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น รวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ตลอดจนจนสาระการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริง มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและชีวิตจริงได้

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายใช้เครื่องมือวัดที่มีความน่าเชื่อถือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

นรินทร์ชนก โสภกา (2561) กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้ว่า ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร โครงสร้าง เนื้อหา การวิเคราะห์จุดประสงค์ในแผนต้องประกอบด้วย เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ การวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างถูกต้อง โดยอาศัยหลักการและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการคิดวิเคราะห์ ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม คือ ศึกษาหลักสูตร คู่มือ เนื้อหาวิชาการ วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ตลอดจนศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เริ่มจากการศึกษาหลักสูตร โครงสร้าง วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ชี้นงาน/ภาระงาน สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และกิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอนว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนที่ครูผู้สอนเขียนขึ้นมานั้น มีคุณภาพเพียงพอสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้หรือไม่ เพียงใด และเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือไม่ เมื่อได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดก่อนจะนำไปใช้ หากพบข้อบกพร่อง

ก็จะสามารถแก้ไขได้ก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพก็จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพดีไปด้วย

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549) ได้กล่าวถึง แนวทางการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดควรตรวจสอบตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. เนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
2. จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้และสามารถทำได้สำเร็จหรือไม่
3. เวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละขั้นตอนของการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมหรืองานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำหรือไม่
4. มีกิจกรรมก่อนเข้าสู่บทเรียนและทบทวนเพื่อเตรียมความพร้อมสร้างแรงจูงใจและเชื่อมโยงความรู้เก่าของผู้เรียนกับสิ่งที่จะเรียนใหม่หรือไม่
5. ทำรายการเนื้อหาในบทเรียน ได้แก่ รายการคำศัพท์ใหม่ รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่พร้อมทั้งทักษะสำคัญ และกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องหรือไม่
6. ในขั้นนำเสนอได้เลือกวิธีการเรียนรู้กิจกรรมที่หลากหลาย และมีความเหมาะสมหรือไม่
7. ขั้นนำไปใช้มีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่/ กลุ่ม หรือกิจกรรมมีความเหมาะสมหรือไม่
8. มีการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายหรือไม่
9. เนื้อหา กิจกรรม สื่อ แหล่งเรียนรู้ ที่นำมาใช้นั้นส่งเสริมกระบวนการคิดหรือไม่
10. มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและวัดกระบวนการคิดหรือไม่
11. งานที่ให้ผู้เรียนทำอาจเป็นงานเดี่ยวงานคู่หรืองานกลุ่มเป็นงานที่ สะท้อนและส่งเสริมบทเรียนตลอดจนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าได้หรือไม่
12. มีการสรุปท้ายบทเรียนที่ดีและเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้เรียนหรือไม่
13. หากเป็นแผนที่เน้นกระบวนการคิดการพิจารณาว่ากระบวนการคิดที่นำมาใช้เหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ใด จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้และระดับของผู้เรียนหรือไม่ ผู้พัฒนาแผนอาจสอดแทรกคำสำคัญ ที่แสดงถึงกระบวนการคิดไว้ได้หลายแห่ง เช่น สาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น

สุปรียา บุบผามะตะนัง (2560) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ทดลองใช้ กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แล้วนำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย นำผลการทดลองที่ได้มาหาค่าประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงอีกครั้ง ผลลัพธ์ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วิธีหาประสิทธิภาพของแผนการสอนโดยใช้สูตร E1/E2

การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้ว นำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นรินทร์ชนก โสภกา (2561) กล่าวถึง วิธีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเมื่อพัฒนาแผนการสอนขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพ เสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้น 1: 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ชั้น 1: 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียน 10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ชั้น 1: 30 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

วิธีหาค่าดัชนีประสิทธิผล

สำหรับการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2557) ได้ให้สูตร และสัญลักษณ์ในการคำนวณโดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้

ประสิทธิภาพของนวัตกรรมระหว่างเรียน (หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100\%$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียน (หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ)

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มระหว่างเรียนทั้งหมด

ประสิทธิภาพของนวัตกรรมหลังเรียน (หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100\%$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียน (หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มหลังเรียนทั้งหมด

สรุปได้ว่า การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพระนังดิน กำหนดค่า E_1/E_2 ไว้ 75/75 โดยกำหนดให้ 75 ตัวแรกหรือ (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียนที่ผู้เรียนสามารถทำใบงานได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 75 และ 75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียนที่ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 75

การอ่านจับใจความสำคัญ

ความหมายการอ่านจับใจความสำคัญ

ดวงพร เฟื่องฟู (2559) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญหมายถึง การอ่านแล้วเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่อง ตอบคำถามจากเรื่อง แปลความหมายของเรื่องที่อ่าน และเข้าใจจุดหมายพร้อมสรุปสาระสำคัญที่อ่านได้อย่างครอบคลุม

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ กระบวนการถ่ายทอดความหมายจากสารหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิด การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านจับประเด็นสำคัญได้ สามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจ และสามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น

จิราภรณ์ ขำมณี (2562) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้ ผู้อ่านจึงสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถที่จะนำสาระความรู้และข้อเสนอไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญหมายถึง ความสามารถของผู้อ่าน ในการรับสารจากการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ระบุแก่นของเรื่อง ความคิด ความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) ได้การจำแนกประเภทการอ่าน การแบ่งประเภท การอ่านแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)

1.1 Basic Step of Teaching (BST) มีขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1.1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง/นักเรียนฟัง

1.1.2 ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.1.3 ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว) นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

1.1.4 นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.1.5 สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2 Reading for Fluency (Chain Hosting) คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนอ่าน ประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกนักเรียน จากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 2,12, 22,32, 42 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่นักเรียน คนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

1.3 Reading and Look up คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความ โดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบ นักข่าว

1.4 Speed Reading คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็ว ที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยง การอ่านแบบสะกดทีละคำ

1.5 Reading for Accuracy คือ กิจกรรมการฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจน ในการออกเสียงทั้ง stress/intonation/cluster/final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของ

การออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำ Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

2. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้นักเรียน เพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ มีวิธีการที่นิยมใช้กันมากคือ

2.1 การอ่านแบบ Skimming หรืออ่านแบบ “ข้ามคำ” นี้ เป็นรูปแบบการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำแต่จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ ไป อาจจะเป็นคำ ประโยค หรือบรรทัด ๆ ไป ไม่ติดต่อกันก็ได้ กล่าวคือ อาจจะอ่านตอนนี้ก่อนแล้วข้ามไปประมาณสี่หรือห้าประโยค แล้วจึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไปถ้าเห็นว่าจำเป็นและสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านทราบดีว่าเนื้อหาบางอย่างจะขาดหายไป อย่างไรก็ตามการอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

2.1.1 เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

2.1.2 เพื่อเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

2.2 การอ่านแบบ Scanning หรือแบบ “กวาดสายตา” เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้สายตาอ่านกวาดข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การค้นหารายชื่อ หรือเลขหมายโทรศัพท์ในสมุดโทรศัพท์ ในการอ่านแบบกวาดสายตานี้มีข้อควรจำไว้อย่างหนึ่ง คือ ไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความที่กำลังอ่านนั้นหมดทุกคำ ทั้งนี้เพราะว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านของเราเพียงแต่ต้องการที่จะหาคำบางคำ ตัวเลขบางตัว หรือคำตอบบางข้อเท่านั้น ถ้าได้สิ่งที่ต้องการเหล่านี้แล้วก็ถือว่าได้ใช้เทคนิคการอ่านแบบนี้จนสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้มุ่งหวังไว้

2.3 การอ่านแบบ Surveying เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้น ใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อนอย่างรวดเร็ว และคร่าว ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยที่เดียววาทความหรือหนังสืออื่น ๆ สมควรที่จะอ่านให้ละเอียดและลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่

2.4 การอ่านแบบ Intensive Reading เป็นการอ่านแบบเข้มข้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูล เป็นการอ่านเชิงพินิจพิเคราะห์และละเอียดถี่ถ้วน เพื่อความถูกต้องและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกแง่มุมหรือทุกขั้นตอน การอ่านแบบเข้มข้นนี้จะให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากยิ่งขึ้นกว่าความเร็ว

จากประเภทของการอ่านข้างต้น มีขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้โดยทั่วไปมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่านขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยอาจใช้รูปภาพแผนภูมิหัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนาหรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรือคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่านเพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่า จะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากสารที่ได้อ่านนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเดิม

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities) ครูทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้มิใช่การทดสอบการอ่านแต่เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นไปให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือ การเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบบ้างเล็กน้อย อาจจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยมิได้เจตนา กิจกรรมที่จัดให้ในขณะอ่าน ควรเป็นประเภท ต่อไปนี้

2.1 Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านขณะอ่านจบย่อหน้าเพื่อให้ทราบว่ามีใครทำอะไรที่ไหนและอย่างไร

2.2 Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

2.3 Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์หรือวลีในเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Summarizing คือ การสรุปใจความย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.5 Matching คืออ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความหรือจับคู่ประโยคเนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ

2.6 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพแผนภูมิตามเนื้อเรื่องทีอ่านหรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.7 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำจำนวนประโยคข้อความลงในภาพแผนภูมิสาระ ฯลฯ ตามเรื่องที่บ้าน

2.8 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำจำนวนประโยคข้อความให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.9 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือเลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.10 Supplying/ Identifying คืออ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Ide) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

2.11 เขียนแผนผังความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.12 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่านทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับ คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์จากเรื่องที่ได้อ่าน เป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์หรือฝึกทักษะการฟัง การพูด โดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถาม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูง อาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบเช่นเขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระและสิ่งที่ได้รับ จากการอ่านหรือประสบการณ์

Walter (1974) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ได้แก่

ขั้นที่ 1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ (Overview) ให้นักเรียนอ่านบทอ่านทั้งหมด ตั้งแต่ต้นจนจบก่อนเพื่อให้รู้ว่าบทอ่านนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใด ดูหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยเพื่อหาว่า

บทอ่านกำลังอธิบายถึงเรื่องอะไร เป็นการดูภาพรวมของบทอ่าน ไม่ดูรายละเอียดของแต่ละย่อหน้า

ขั้นที่ 2 หาแนวความคิดหลัก (Key ideas) ให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง และส่วนขยายใจความสำคัญ

ขั้นที่ 3 อ่านแต่ละย่อหน้า (Read) ให้นักเรียนอ่านแต่ละย่อหน้าจนจบบทอ่านเพื่อหาว่าประเด็นใดคือใจความสำคัญ ประเด็นใดคือส่วนขยายใจความสำคัญ

ขั้นที่ 4 จดบันทึกใจความสำคัญ (Record) ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำ หรือวลีที่สำคัญ แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าของบทอ่านทั้งหมดลงในสมุดบันทึก ซึ่งไม่ใช่การเขียนสรุปแต่ละประโยค แต่เป็นการสรุปแนวความคิดหลักหรือใจความสำคัญ

ขั้นที่ 5 พูดเล่าเรื่องที่อ่าน (Recite) ให้นักเรียนเล่าถึงสิ่งที่นักเรียนได้บันทึกสรุปใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญ โดยไม่ต้องดูบท

ขั้นที่ 6 ทบทวน (Review) ให้นักเรียนทบทวนทันที โดยดูจากที่จดบันทึกไว้เพื่อให้เข้าใจเรื่องทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

หนังสือ พุทธชะวัน (2530) ได้กล่าวถึงแนวทางการฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. การฝึกอ่านแบบคร่าว ๆ

1.1 ให้อ่านเรื่องราว หรือบทความโดยอ่านเร็ว ๆ หรืออ่านอย่างลวก ๆ เพื่อจะได้รู้ขอบเขต หรือกล่าวถึงเรื่องอะไร ทำนองใด

1.2 ถ้าเป็นบทประพันธ์ร้อยกรอง ลองอ่าน 2-3 หน้า เพื่อดูว่ามีคุณค่าน่าสนใจเพียงใด หรือเพราะหรือไม่

1.3 ให้อ่านเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งให้ละเอียด เพื่อทราบทรรศนะ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือเจตนาของผู้แต่ง ผู้เรียบเรียง

1.4 ให้อ่านตลอดเรื่อง เพื่อประเมินดูว่า เรื่องนั้นใช้ประโยชน์ในทางใด มีจุดเด่นอยู่ตรงไหน ตอนไหนบ้าง

1.5 เมื่ออ่านแล้วพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวโดยส่วนรวมว่าเป็นเรื่องยากหรือง่าย เหมาะสมกับวัยผู้อ่านหรือไม่ หรือใช้ความคิดของคนประเมินเรื่องราวนั้น ๆ

2. ฝึกอ่านจับใจความสำคัญเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ

2.1 ฝึกการอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องย่อ สรุปเรื่อง ด้านลักษณะตัวละคร อาจบอกได้ว่ามีลักษณะอย่างไร เป็นเรื่องที่มีเหตุผลหรือไม่

2.2 เมื่อมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่องราวใด ครูจำเป็นต้องตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง นักเรียนหาคำตอบเป็นตอน ๆ ไปโดยลำดับ

2.3 ฝึกให้นักเรียนอ่านบทความที่ให้ความรู้แล้วให้ตั้งหัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่องไว้แต่ละอนุเขต หรือมีหลายอนุเขต

2.4 ในการตรวจสอบหรือการตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเขะนั้น ควรจะมีการอภิปรายว่า ควรตั้งชื่ออนุเขะนั้นอย่างไรจึงจะเหมาะสม และชื่อเรื่องจะคลุมเรื่องรวมนั้น ๆ ได้ดี

2.5 ให้นักเรียนรวบรวม 2-3 อนุเขต หรือหลายอนุเขะนั้นเป็นหัวข้อหรือประโยค หรือทำให้เรื่องสั้นเข้า

2.6 ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ดูชื่อเรื่องแต่ละคอลัมน์จะเห็นว่าการตั้งชื่อไว้ แล้วลองค้นหาคอลัมน์ที่จะอ่านในหน้าอื่น ๆ บ่อย ๆ เด็กจะเข้าใจเรื่องการตั้งชื่อแต่ละอนุเขตในข้อที่ผ่านมาเป็นอย่างดี

2.7 ฝึกให้นักเรียนสังเกตดูว่า ประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และประโยคใดเป็นประโยคผลความ

2.8 ในการอ่านบทความ เรื่องราว หรือหนังสือสังคมศึกษาและอื่น ๆ ให้นักเรียนใช้วิธีขีดเส้นใต้เฉพาะข้อความที่สำคัญไว้เป็นตอน ๆ

2.9 ให้หลอมข้อความที่ย่นย่อ หรือขีดเส้นใต้เข้าไว้ด้วยกัน แล้วปรุงแต่งให้ข้อความกลมกลืนกันเป็นอันดีก็จะเป็นการย่อเรื่อง

2.10 ลองตรวจข้อความที่ย่อเรื่องไว้อีกครั้งหนึ่งว่า มีความสอดคล้องกัน ครอบคลุม และบอกเรื่องย่อเฉพาะจุดสำคัญในเรื่องดี และเป็นไปตามคำสั่งที่กำหนดว่าให้ย่อเรื่องนั้นไม่เกิน 4-8 บรรทัด แล้วแต่กรณี

2.11 จำเป็นต้องให้นักเรียนอ่านคำนำของหนังสือที่จะอ่าน เพื่อจะได้ทราบเจตนาของผู้แต่ง ผู้เรียบเรียง มักจะเขียนบอกสาระสำคัญของเรื่องที่เขียนไว้ในคำนำ

2.12 เมื่อฝึกขั้นตอนตามที่เสนอแนะไว้โดยสม่ำเสมอ ก็ควรให้นักเรียนอ่านเรื่องราวทั้งหมด และย่อเรื่องโดยทันทีก็อาจจะทำได้ ทั้งนี้เพราะเด็กมีทักษะในการเข้าใจภาษาเพียงพอ เมื่ออ่านเรื่องราวแล้วจะบันทึกย่อได้ทันที

2.13 ฝึกให้อ่านแล้วทำรายงาน หรือรายงานด้วยปากเปล่าหน้าชั้นเรียน โดยกำหนด เวลา แต่ละกลุ่มเข้าไว้ เมื่อครูมอบหัวเรื่องใหญ่ เด็กจะรู้จักช่วยกันแบ่งงานที่ไปค้นคว้า ย่นย่อเรื่องแต่ละหัวข้อย่อย แล้วรวมกลุ่มเพื่อสำรวจสาระสำคัญที่ต้องรายงานอาจแบ่งกันทำหน้าที่ รายงานเรื่องนั้นได้ดีอีกด้วย

2.14 ควรจัดแบ่งงาน ผลัดเปลี่ยนกันย่อข่าวเหตุการณ์จากหนังสือพิมพ์ โดยฝึกเสนอข่าวสำคัญอย่างย่อๆ ที่ป้ายประกาศเป็นประจำ จะเป็นการส่งเสริมกิจกรรมการอ่าน เพื่อเก็บใจความสำคัญได้ดีอีกด้วย

ภัทรินทร์ บุญทวี (2563) ได้กล่าวถึงกลวิธีการอ่านจับใจความสำคัญหลัก มีดังนี้

1. การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน ความรู้เดิมนี้อาจเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา ความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนก็ได้ การเชื่อมโยงความรู้หมายถึง กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการนำพื้นความรู้ที่มีอยู่ในตนเองก่อนการอ่าน มาสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านพื้นความรู้นี้อาจเป็นความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างของภาษา ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน เช่น เคยได้ฟัง หรืออ่านเรื่องในทำนองเดียวกันมาก่อนหน้านี้แล้ว และความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนแบบต่าง ๆ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้มาเชื่อมโยงกับเนื้อหาของบทอ่าน เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน เช่น ก่อนอ่านผู้อ่านจะดูหัวเรื่อง ภาพประกอบ แล้วคิดว่าตนเองมีความรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้เดิมของตนเองกับบทอ่านตลอดเวลา ใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน และคำศัพท์สำนวนต่าง ๆ มาช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน หรือภายในตัวบทอ่านเอง ผู้อ่านก็จะเชื่อมโยงข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านเข้าด้วยกัน โดยจะเชื่อมโยงข้อมูลใหม่ ซึ่งถือเป็นความรู้ใหม่กับข้อมูลที่กล่าวมาแล้วข้างหน้าซึ่งถือเป็นความรู้เดิมเช่นเดียวกัน

2. การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน โดยก่อนอ่าน ผู้อ่านจะทำนายเนื้อหาของบทอ่านว่าจะเกี่ยวกับสิ่งใด และหลังการอ่านก็จะตรวจสอบสิ่งที่ทำนายกับเนื้อหาของบทอ่านว่าตรงกันหรือไม่ การทำนายความคือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการคาดเดาเนื้อหาของบทอ่านว่า จะเกี่ยวกับอะไรหรือจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปในการอ่าน ผู้อ่านที่จะดูหัวเรื่อง ภาพประกอบ และคาดเดาว่าสิ่งที่จะอ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะหยุดและรวบรวมความคิด ในแต่ละย่อหน้าแล้วคาดเดาว่า ย่อหน้าต่อไปผู้เขียนจะกล่าวถึงอะไร ซึ่งผู้อ่านอาจใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียน เนื้อหาของบชีแนบทอ่าน ตัวชี้แนะทางภาษาหรือประสบการณ์ตรงของตนเอง มาช่วยในการทำนายบทอ่าน และหลังจากที่อ่านจบแล้ว ตรวจสอบตนเองว่าสิ่งที่คาดเดาไว้นั้นถูกหรือผิด

3. การตั้งคำถาม ผู้อ่านจะตั้งคำถามถามตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านตลอดเวลา ซึ่งคำถาม ในที่นี้จะเป็นคำถามที่จะตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านทุกระดับ ทั้งในระดับคำ ระดับประโยคและระดับบทอ่าน เช่น ความหมายของคำศัพท์ ความหมายของประโยค การตีความสิ่งที่อ่านเป็นต้น การตั้งคำถาม คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เพื่อตรวจสอบ

ความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน โดยการตั้งคำถามถามตนเองโดยก่อนอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหัวเรื่องแล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านของตนเอง ขณะอ่านเนื้อหาในแต่ละช่วง ผู้อ่านจะตรวจสอบว่าเนื้อหาในช่วงนั้น สามารถตอบคำถามใด ให้แก่ตนได้บ้างและเมื่อพบสิ่งที่ไม่เข้าใจ ผู้อ่านจะติดตั้งคำถามไว้ในใจ หลังการอ่านนอกจากจะตรวจสอบว่า พบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ทั้งหมดหรือไม่

4. การหาวิธีมาแก้ไข หากไม่เข้าใจเนื้อหาในตอนใดของบทอ่าน ผู้อ่านจะใช้วิธีการต่าง ๆ มาช่วยในการทำความเข้าใจ เช่น อาจจะหยุดอ่าน อ่านซ้ำถามเพื่อนหรือครูเป็นต้น และการทำความเข้าใจให้กระจ่าง คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้เมื่อประสบปัญหาในการอ่าน โดยผู้อ่านจะหาวิธีการต่าง ๆ มาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น หากพบปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนักวนผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะพิจารณาก่อนว่าคำศัพท์ สำนักวนนั้น มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ หากไม่มีผลใด ๆ ก็จะไม่สนใจไป หรือหากมีความสำคัญ ผู้อ่านก็จะใช้การวิเคราะห์คำ จากข้อความที่อยู่ข้างหน้า หรือข้างหลัง มาช่วยในการเดาความหมาย เปิดพจนานุกรมเฉพาะคำที่มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้แล้วเมื่อผู้อ่านมีปัญหาในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน เขาก็จะใช้ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและลักษณะของงานเขียนมาช่วยในการอ่าน หรือเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาในบางตอน เขาจะอ่านซ้ำลงย่อน กลับมาอ่านเนื้อหาส่วนนั้นซ้ำ หรืออ่านล่วงหน้าต่อไป เพื่อดูว่าจะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นหรือไม่

การสรุปเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน เมื่ออ่านจบ ผู้อ่านจะสรุปเนื้อหาเฉพาะที่เป็นใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านอย่างสั้น ๆ การสรุปย่อ คือ กลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งจะมีความยาวเพียงหนึ่ง หรือสองประโยค โดยก่อนการอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหัวเรื่องประโยคแรก ประโยคสุดท้ายดูรูปภาพประกอบก่อน เพื่อให้ได้แนวคิดคร่าว ๆ ว่าใจความของบทอ่านจะเกี่ยวกับสิ่งใด ขณะอ่านผู้อ่านจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน โดยเขาจะรู้ว่าประโยคใดสำคัญ และประโยคใดไม่สำคัญ และหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญ ทำโน้ตย่อ หรือขีดเส้นใต้ และหลังการอ่าน เขียนสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน เพื่อแสดงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

อรพัทธ์ ศิริแสง (2558) ได้กล่าวถึงแนวทางวิธีพัฒนาการอ่านจับใจความควรเริ่มต้นจากการ พิจารณาชื่อเรื่อง เพราะชื่อเรื่องจะช่วยชี้ให้เห็นใจความสำคัญ แล้วมุ่งไปที่การหาใจความสำคัญใน แต่ละย่อหน้า นำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามารวมกัน และเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษา ของตนเองทบทวนว่าใจความสำคัญที่เรียบเรียงไว้ถูกต้องกับเรื่องเดิม

หรือไม่ เมื่ออ่านจบแล้วตอบคำถามให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

นิริวัติ จรัสดี (2557) กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความ ควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. อ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมด ผู้อ่านต้องอ่านย่อหน้าที่จะจับใจความนั้นให้จบอย่างคร่าว ๆ ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้า ก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่อ่านมีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับอะไร นั่นคือ การหาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านนั่นเอง ถ้ามีชื่อเรื่องปรากฏอยู่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของเรื่องได้รวดเร็วขึ้น ความคิดสำคัญที่กำหนดให้มักจะเป็นคำ คำเดียว หรือเป็นวลีสั้น ๆ

2. หาใจความของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องอ่านข้อความทั้งหมดอีกครั้ง ถ้าเป็นเรื่องยาว ๆ มีหลายย่อหน้าต้อง อ่านทีละย่อหน้าอย่างพิถีพิถันเพื่อจะได้เข้าใจเนื้อเรื่อง และสามารถจับใจความของแต่ละย่อหน้าโดยปกติย่อหน้าประกอบด้วยใจความ 2 ส่วนคือ ใจความสำคัญและใจความรองหรือผลความ ดังนี้

2.1 ใจความสำคัญ คือ ความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ใจความสำคัญจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนย่อหน้า อย่างไรก็ตามใจความสำคัญในย่อหน้ามีได้เพียงประเด็นเดียว เท่านั้น

2.2 ใจความรองหรือผลความ คือ เนื้อความอื่นที่สนับสนุนใจความสำคัญ

2.3 ประมวลใจความ เมื่อได้ใจความสำคัญและใจความรองแล้วก็นำเฉพาะใจความสำคัญและใจความรอง ที่เป็นความคิดย่อยมาประมวลเข้าด้วยกัน ส่วนใจความรองที่เป็นรายละเอียดนั้นไม่จำเป็นต้องนำมาใช้เพราะเป็นส่วนขยายความเท่านั้น แม้ส่วนนี้จะไม่นำมาใช้ แต่ก็มีส่วนช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้มากขึ้น

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนควรอ่านชื่อเรื่อง และเรื่องราวทั้งหมดอย่างคร่าว ๆ โดยหาประเด็นสำคัญจากเรื่องหรือย่อหน้าที่อ่าน จากนั้นนำเอาใจความสำคัญที่ได้แต่ละประเด็นมาเรียบเรียงรวมกันเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นกระบวนการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจของเรื่องราวหรือเนื้อเรื่อง ระบุเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาเป็นอย่างไร ใครเป็นคนทำทำอะไร ที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำไม่ถึงทำ ทำแล้วเป็นอย่างไร และจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ดังนั้น การประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญ จำเป็นต้องประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

ของผู้เรียนด้วย การประเมินผลในการอ่านใจความสำคัญ อาจทำได้หลายวิธี และการที่ครูจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดหมายในการประเมิน

แวมมยุรา เหมือนนิล (2541) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความสำคัญที่นักเรียนแสดงออกทางพฤติกรรม ดังนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง
3. รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
4. การปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
5. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
6. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
7. การเลือกความหมายที่ถูกต้อง และนำไปใช้ได้
8. การให้ตัวอย่างประกอบได้
9. การจำแนกใจความสำคัญ และจับใจความสำคัญได้
10. การกล่าวสรุปได้

นิธิวดี จรัสดี (2557) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญสามารถวัดจากการอ่านเรื่องแล้ว สามารถเล่าเรื่อง บอกข้อเท็จจริง การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องและสามารถยกตัวอย่างได้ อาจใช้แบบทดสอบวัดหรือแบบสอบถามวัดก็ได้ แล้วประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วงศ์เดือน คุณพิภาค (2561) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมีวิธีการทดสอบ ดังนี้
 - 1.1 ให้อ่านเป็นภาษาที่เรียนให้เข้าใจ แต่อาจเป็นภาษาแม่ได้ถ้าเป็นผู้เรียนในระยะเริ่มต้น
 - 1.2 ให้อ่านจากข้อความที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ แล้วบอกว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร
 - 1.3 อ่านโดยการใช้การกวาดสายตา เช่น ผลการแข่งขัน วอลเลย์บอล รายการโทรทัศน์ เป็นต้น
 - 1.4 การอ่านคร่าวๆ เช่น การอ่านจดหมาย แล้วแยกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความคิดเห็นของผู้เรียน
2. การทดสอบการรับข้อมูล อาจนำมาจากวารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลา โดยประจำทาง แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน

3. การอ่านข้อความที่ตัดตอนมาจากหนังสือแล้วให้ตอบคำถาม ซึ่งมักเป็นแบบเลือกตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน เช่น ให้ผู้เรียนตอบแบบถูกผิด หรือการตอบคำถาม ควรให้คะแนนทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบภาษา

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญนั้น อาจทำได้หลายวิธี และการที่ครูจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดหมายในการประเมินและการประเมินผลการอ่านจับใจความสำคัญ นอกจากจะประเมินความเข้าใจในการอ่านแล้วควรประเมินผู้เรียนในด้านความสามารถในการเล่าเรื่อง บอกข้อเท็จจริง ลำดับเหตุการณ์และสรุปเนื้อเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง

การเขียนสรุปใจความสำคัญ

ความหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและสรุปความหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ ได้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของ “สรุป” เอาไว้ว่า หมายถึง ประเด็นย่อ ๆ ของเรื่อง ย่อเอาเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องเป็นประเด็น ๆ ไป เช่น สรุปข่าว สรุปเหตุการณ์ โดยการการเขียนสรุปใจความสำคัญ คือ การเขียนประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่ฟังหรืออ่านให้เด่นชัด โดยใช้ประโยคสั้น ๆ แล้วเรียบเรียงให้เป็นระเบียบ เพื่อการสื่อสารที่ตรงประเด็น ชัดเจน ต่อเนื่อง และสละสลวย

Bown and Day (1981) ได้ให้ความหมายของ การเขียนสรุปใจความสำคัญไว้ว่าเป็นการสรุปย่อความให้กระชับ โดยอาศัยทักษะการวิเคราะห์ และสามารถแยกแยะว่าส่วนไหนคือใจความสำคัญหลัก ส่วนไหนคือใจความสำคัญรอง เพื่อสามารถเขียนเฉพาะส่วนสำคัญของประโยค

Harris (1990) ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปใจความสำคัญว่า หมายถึง การสรุปใจความหลักของเรื่องที่อ่านและสามารถเรียบเรียงใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง

Sotiriou (1990) ได้ให้ความหมายของการเขียนสรุปใจความสำคัญว่า คือ จับประเด็นสำคัญของบทความนั้นแล้วนำมาเขียนสรุปอย่างสั้น ๆ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเขียนสรุปใจความสำคัญ คือ เป็นการสรุปเนื้อหาโดยย่อตามหลักสำคัญของเรื่องที่อ่าน ด้วยการใช้ทักษะการวิเคราะห์ แยกแยะ จากนั้นเรียบเรียงใจความสำคัญให้เป็นระเบียบ ตรงประเด็น และชัดเจน

จุดมุ่งหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) กล่าวว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนเลียนแบบเจ้าของภาษา มิใช่การสอนเรียนเพื่อสื่อสารเต็มรูปแบบ แต่จะเป็นการฝึกทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อง อันเป็นรากฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูงได้ต่อไป ดังนั้นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงให้มากที่สุด คือ ต้องให้นักเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) และเนื้อหา (Content) อย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางให้นักเรียน สามารถคิดและเขียนได้ใน การสอนการเขียนควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. ทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกับการอ่าน คือ เป็นทักษะที่ต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการฟังและการพูด ฉะนั้นก่อนที่ครูจะให้นักเรียนเขียนอะไร จะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำ หรือประโยคข้อครานั้น ๆ ได้ อ่านคำ ข้อความหรือประโยคนั้นออกและเข้าใจ ความหมายของคำข้อความหรือประโยคนั้นก่อนที่จะเรียน

2. การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้ และจำในสิ่งที่เรียนได้ไม่ว่าจะเป็น การเรียนรู้การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์สำนวน ดังนั้นถ้านักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยนักเรียนจะเรียนรู้และจำสิ่งที่เขาเรียนได้ดียิ่งขึ้นครูจึงควรจัดให้มีกิจกรรมการเขียนเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอช่วยให้นักเรียนฝึกฝนสิ่งที่เรียนมาและยังสามารถเก็บงานเขียนสะสมไว้เพื่อกลับมาทบทวนได้ภายหลัง

3. ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ครูจึงควรจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนให้ต่อเนื่องและเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ให้เขียนเครื่องปรุงต่าง ๆ หลังการอ่านหรือวิธีปรุงอาหาร ให้เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง เป็นต้น

4. นักเรียนควรทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายการเขียน นักเรียนจึงจะเขียนได้ถูกต้องประเด็น ฉะนั้นก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนใด ๆ ครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างชัดเจน และกำหนดขอบข่ายการเขียนนั้น ๆ เช่น ต้องการให้เขียนคำ ข้อความหรือประโยคจำนวนความยาวเท่าไร เขียนเรื่องอะไร และอย่างไร เช่น เขียนโดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมา

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายการเขียนสรุปใจความสำคัญ คือ การรวบรวมนำเอาใจความสำคัญของเรื่องมาเขียนเรียบเรียงใหม่แบบสั้น ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด สรุปความให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้

องค์ประกอบการเขียนสรุปใจความสำคัญ

ธาดา ศรีวิเชียร (2556) กล่าวว่าองค์ประกอบการเขียนสรุปความที่ควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ใจความหลักต้องมีครบทุกประเด็น
2. ใจความเสริมสอดคล้องและเชื่อมโยงกับใจความหลักไม่มีรายละเอียดที่ไม่จำเป็น
3. ความกระชับประโยคหรือข้อมูลสื่อความหมายชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน
4. ประโยคและคำศัพท์ใหม่ เรียบเรียงประโยคใหม่ ไม่ซ้ำกับประโยคในบทอ่าน เลือกใช้คำศัพท์หลากหลายและแตกต่างจากต้นฉบับ
5. ไวยากรณ์ ประโยคที่ใช้ในการเขียนสรุปความ นอกจากจะเป็นไปตามเกณฑ์ด้านบนแล้ว ยังต้อง ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ด้วย

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการเขียน โดยให้คำนิยามถึงเนื้อหา (Content) ข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน รูปแบบ (Form) การวางรูปการเขียนไวยากรณ์ (Grammar) การใช้กฎไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ สลีลาในการใช้ภาษา (Style) การเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน เพื่อก่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา กลไกทางภาษา (Mechanics) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็ก ตัวใหญ่ ได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบการเขียนสรุปความ ผู้เรียนเขียนด้วยสำนวนของตนเองตามแนวการเขียนโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อหาใจความหลักให้ครบทุกประเด็น สำหรับการเขียนสรุปใจความสำคัญ มีองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา การเขียนสรุปใจความสำคัญ 2) ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ 3) ด้านการสะกดคำ และ 4) จำนวนประโยคที่กำหนด

แนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญ

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (2550) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนสรุปใจความสำคัญไว้ ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่ต้องการสรุปให้จบ ทางที่ดีควรอ่านสองครั้ง ครั้งแรกอ่านแบบคร่าว ๆ ให้เข้าใจเรื่องหรือจับใจความโดยสรวรรวมก่อนแล้วจึงอ่านครั้งที่สอง เพื่อจับใจความสำคัญที่เป็นความคิดหลักของผู้เขียนในแต่ละย่อหน้า (หรือกลุ่มย่อหน้า) บางครั้งความคิดหลักอาจปรากฏ เป็นประโยคความสำคัญเด่นชัด ผู้สรุปความก็ทำเครื่องหมาย เช่น ชีตเส้นใต้ หรือเขียนสรุปใจความสำคัญ แต่ละย่อหน้าไว้ ถ้าย่อหน้าใดผู้เขียนไม่ได้แสดงประโยคใจความสำคัญไว้เด่นชัด หรือไม่ได้แสดงความคิดหลักเป็นประโยคใจความสำคัญไว้ แต่ผู้สรุปความสามารถ

อ่านพิจารณาความคิดหลักของคนเขียนได้ ก็สามารเขียนสรุปความคิดหลักของย่อหน้านั้น ๆ ด้วยภาษาของตนเองได้ แต่ถ้าอ่านจบย่อหน้าและพิจารณาแล้วไม่เห็นวา ประโยคใดเป็นใจความสำคัญหรือเห็นว่าเป็นใจความสำคัญพอ ๆ กันหมดจนไม่อาจสรุปความคิดหลักได้ ให้ทดลองอ่านอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่อ่านก็ให้คำนึงถึงหลักการเขียนย่อหน้าที่ดีไปด้วยเสมอ บางย่อหน้าเราอาจผ่านโดยไม่ต้องสรุป เพราะเป็นเพียงสว่นขยายความ แต่บางย่อหน้าอาจต้องเขียนสรุปความที่ยาวกว่าปกติ เนื่องจากพิจารณาว่าเป็นความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน

2. นำผลจากการอ่านสรุปใจความจากแต่ละย่อหน้าที่ได้ทำเครื่องหมายหรือเขียนสรุปย่อ ๆ เอาไว้มาร่วมกัน เพื่อเรียบเรียงสรุปความเป็นภาษาเขียนของตนเองปกติเรามักเรียบเรียงข้อความให้ต่อเนื่องตามลำดับย่อหน้าที่ได้อ่านสรุปไว้ด้วยภาษาที่กระชับรัดกุม และเชื่อมแต่ละความคิดหลัก แต่ละประโยคใจความสำคัญด้วยคำเชื่อมที่เหมาะสมเป็นเหตุเป็นผล ตามลำดับชั้นตอนที่เหมาะสม แต่บางครั้งก็อาจเรียงลำดับความหลักเสียใหม่ เพื่อให้การเขียนสรุปกระชับรัดกุมยิ่งขึ้น ทั้งนี้แล้วแต่เรื่องที่ต้องสรุป

ซูลีพร ยงเกียรติพานิช (2561) ได้กล่าวถึงวิธีการสรุปใจความสำคัญสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบหลัก คือ

1. วิธีการสรุปแบบภาพรวม (Abstraction) เป็นการสร้างประโยคใหม่ขึ้นมาเป็นบทสรุปเปรียบเสมือนกับวิธีสรุปของมนุษย์ ซึ่งต้องใช้การวิเคราะห์คำจากต้นฉบับด้วยหลักการทางภาษาศาสตร์ (Semantic) โดยใช้วิธีการทางภาษาธรรมชาติ (Natural language techniques)
2. วิธีการสรุปแบบสกัดจากต้นฉบับ (Extraction) เป็นการรวบรวมประโยคที่สำคัญจาก บทความต้นฉบับมาสร้างเป็นบทสรุป เหมือนกับเน้นจุดสำคัญโดยใช้ปากกาเน้นข้อความ มักจะใช้วิธีการสรุปใจความสำคัญโดยใช้ฐานความรู้ (Knowledge-based) และการสรุปใจความสำคัญโดยใช้วิธีการทางสถิติ

สรุปแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญนั้น เป็นการเก็บใจความสำคัญจากสารที่ได้ฟังหรืออ่าน ตามแนวทางการใช้เทคนิค 5W1H แล้วนำคำตอบที่ได้มาเรียบเรียงให้เป็นประโยคใหม่ที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน โดยใช้คำเชื่อมให้มีใจความครบถ้วน กระชับ เข้าใจง่ายและเป็นสำนวนภาษาของผู้เขียนเอง

การวัดและประเมินผลการเขียนสรุปใจความสำคัญ

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) กล่าวถึง การประเมินผลการเขียนไว้ว่า เมื่อนักเรียนได้ชิ้นงานจากการฝึกทักษะการเขียน การตรวจงานเขียนเป็นสิ่งที่ครูต้องดำเนินการต่อไปซึ่งครูควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การให้ระดับคะแนน A, B, C หรือ 7, 8 10 การให้คะแนนแบบนี้เป็นการประเมิน การเขียนโดยรวมไม่ควรเน้นเฉพาะความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นเกณฑ์ แต่ยังคงดูว่า นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความคิดได้ชัดเจนหรือไม่ และพัฒนาความคิด และเรื่องราวที่เขียน ดีเหมาะสมมากน้อยเพียงไร

2. การแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน good, fair, needs improvement, careless ครูพึงตระหนักว่าการแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน เป็นการชี้ให้นักเรียนเห็น ทั้งจุดเด่น และข้อด้อย ครูควรกล่าวชมสิ่งที่ดีที่นักเรียนเรียนดีแล้ว และคอยชี้ให้เห็นจุดที่ยัง บกพร่องให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข

3. การตรวจแก้ไขที่ผิด ที่ผิดที่นักเรียนเขียนมานั้น นักเรียนควรวิเคราะห์ด้วยว่า มาจากสาเหตุใด ผิดเพราะนักเรียนไม่รู้ จึงใช้ผิด เขียนผิด หรือผิดเพราะความสะเพร่า

4. การตรวจแก้ไขที่ผิด สามารถทำได้ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นการตรวจแก้ไขที่ผิดทั้งหมด ครูต้องใช้เวลามากในการตรวจงานวิธีนี้ ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกคิดด้วยตนเอง ว่าที่เขียนไปนั้น ผิดอย่างไร การตรวจแก้ไขที่ผิดเฉพาะบางส่วน ครูผู้สอนอาจแก้ไขเฉพาะจุดที่เห็นว่าสำคัญ นักเรียนควรให้ความสนใจในข้อบกพร่องนั้นให้มากเช่นเรื่อง Tense, Subject Verb Agreement การชี้ให้นักเรียนเห็นที่ผิดวิธีนี้ อาจทำได้โดยขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมที่ผิด โดยมีการตกลง เรื่อง เครื่องหมายในการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ กับนักเรียน เช่น sp = spelling error, ss = error in sentence structure

5. ครูอาจยกกรณีที่ทำให้นักเรียนทำผิดกันมากหรือผิด ๆ มายกตัวอย่างขึ้นกระดานดำ แก้ไขให้ถูกต้องในชั้นเรียน โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมออกความเห็นในการแก้ไขที่ผิด ให้ถูกต้อง

อาดา ศรีวิเชียร (2556) กล่าวว่า ในการประเมินงานเขียนสรุปความควรพิจารณา 5 ด้าน คือ ด้านใจความหลัก ด้านใจความเสริม ความกระชับ การแต่งประโยค การใช้คำศัพท์ ใหม่ และความถูกต้องตามไวยากรณ์

กรมวิชาการ (2546) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) โดยทั่วไป มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้อง การใช้ภาษาความคล่องแคล่วความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

2. คำอธิบาย (Rubrics) ถึงระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใดจึงจะได้ตามเกณฑ์ รูปแบบของเกณฑ์การประเมินจำแนกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales) เป็นแนวทางในการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวัง มาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกันเป็นภาพรวม ที่แสดงถึงคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียวสำหรับงาน หรือการปฏิบัตินั้น ๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัดองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ กล่าวคือสามารถตรวจสอบความสามารถในการสื่อความ ความต่อเนื่องของแนวคิด ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาได้

2.2 เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales) เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนนโดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้น ๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจนกล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด และส่วนใหญ่มักจะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินการเขียนแบ่งระดับคะแนน ออกเป็น 4 ระดับ คือ 4 3 2 1 โดยแต่ละด้านมีคะแนนตามลำดับดังนี้ คือ

1. โครงสร้างไวยากรณ์ 8 คะแนน
2. การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน 4 คะแนน
3. การใช้คำศัพท์ 4 คะแนน
4. การนำเสนอเนื้อหา 8 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การประเมิน คือ

20-24 คะแนน ระดับดีมาก

16-19 คะแนน ระดับดี

12-15 คะแนน ระดับพอใช้

น้อยกว่า 12 คะแนน ระดับควรปรับปรุง

วิชา วัฒนธรรม (2558) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดทักษะการทักษะการเขียนสรุปความ ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดทักษะการทักษะการเขียนสรุปความ

รายการ/ ระดับคะแนน	ระดับคะแนน				คะแนน
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	
ด้านเนื้อหา	เขียนสรุปความได้ ใจความสำคัญ ครบถ้วน สั้น กะทัดรัดครอบคลุม เนื้อหาด้วยภาษา ของตนเองอย่าง ชัดเจน	เขียนสรุปความได้ ใจความสำคัญ ประมาณ 3 ใน 4 ครอบคลุมเนื้อหา ด้วยภาษาของ ตนเองได้	เขียนสรุปเนื้อหา ได้ใจความสำคัญ ประมาณ 2 ใน 4 ด้วยภาษาของตนเอง แต่ไม่ครอบคลุม เนื้อหา	เขียนสรุป ความสำคัญ ได้น้อยมาก ไม่ครอบคลุม เนื้อหา	4
ด้านการเขียน ประโยคและการ ใช้ถ้อยคำ สำนวน	เขียนประโยค ได้รัดกุม สั้น ความหมาย ชัดเจน ใช้ถ้อยคำ สำนวน ตรง ความหมาย ตลอดเรื่อง	เขียนประโยคได้ รัดกุม สั้น ความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวน ตรงตามความหมาย ได้ประมาณ 3 ใน 4	เขียนประโยค ได้รัดกุม สั้น ความหมายเข้าใจ ใช้ถ้อยคำสำนวน ตรงตามความหมาย ได้ประมาณ 2 ใน 4	เขียนประโยคไม่ รัดกุม สั้น ความหมาย ไม่ชัดเจน ใช้ถ้อยคำสำนวน ไม่ตรง ความหมาย	4
ด้านการเขียน สะกดคำ	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด 2 คะแนน	เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์ หรือสระผิดที่ 1-2 คำ 1.5 คะแนน	เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์ หรือสระผิดที่ 3-4 คำ 1 คะแนน	เขียนสะกดคำผิด และวางวรรณยุกต์ หรือสระผิดที่ 5 คำขึ้นไป 0.5 คะแนน	2

จากรูปี แสงอรุณ (2559) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การเขียนสรุปความ ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การเขียนสรุปความ

รายการ	ระดับคะแนน					คะแนน
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน	
การสรุป ใจความสำคัญ	สรุปใจความ สำคัญได้ตรง ประเด็น ครบถ้วน สั้น กะทัดรัด	สรุปใจความ สำคัญได้ ตรงประเด็น ครบถ้วน สั้น กระชับ แต่ขาด 1 ประเด็น	สรุปใจความ สำคัญได้ตรง ประเด็น ขาด 2 ประเด็น	4 สรุปใจความ สำคัญได้ตรง ประเด็น ครบถ้วนสั้น แต่ขาด 3 ประเด็น	สรุปใจความ สำคัญไม่ได้ ใจความ	4

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	ระดับคะแนน					คะแนน
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน	
การเขียนประโยคได้ถูกต้อง			เขียนประโยค	เขียนประโยค	เขียนประโยค	2
			ถูกต้องตามหลัก	ผิดหลัก	ผิดหลัก	
			ภาษาทุกประโยค	ไวยากรณ์ 1	ไวยากรณ์ 2	
การสะกดคำ			เขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำ	2
			และวาง	และวาง	และวาง	
			วรรณยุกต์ถูกต้องทุกคำ	หลักไวยากรณ์	หลักไวยากรณ์	
ความสะอาดเป็นระเบียบ			สะอาดเป็น	สะอาดหรือ	สะอาดสกปรก	2
			ระเบียบทั้งหมด	สกปรก 1-2	มากกว่า 2 ที่	
				2-3 คำ	4 คำขึ้นไป	

Lia (2016) ได้กล่าวถึงการประเมินการเขียนสรุปความ ดังนี้

1 คะแนน องค์ประกอบไม่สมบูรณ์ ไม่มีองค์ประกอบตามรายการ เนื้อหาสับสนเกินที่จะประเมิน

2 คะแนน องค์ประกอบไม่สมบูรณ์ รูปแบบไม่เหมาะสม หัวข้อคลุมเครือ

3 คะแนน มีองค์ประกอบพอสมควร มีหัวข้อที่กำหนดเกี่ยวข้องกับจำนวนพอสมควร แต่ไม่ครบองค์ประกอบทั้งหมด

4 คะแนน มีองค์ประกอบที่กำหนดค่อนข้างมาก รูปแบบถูกต้อง มีหัวข้อที่กำหนดเกี่ยวข้องครบตามข้อกำหนดขององค์ประกอบ

5 คะแนน องค์ประกอบที่กำหนดครบถ้วนสมบูรณ์ รูปแบบหัวข้อถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเขียนสรุปใจความสำคัญ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปใจความสำคัญ ได้ดังตาราง 6 การสังเคราะห์เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปใจความสำคัญ

ตาราง 6 แสดงการสังเคราะห์เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปใจความสำคัญ

รายการ	ระดับคะแนน					น้ำหนัก	คะแนน
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน		
1. เนื้อหา การเขียน สรุป ใจความ สำคัญ	เขียนเนื้อหา ได้ครบทุก ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 5 ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 4 ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 3 ประเด็น	เขียนเนื้อหาได้ 2 ประเด็นลง มา	2	10
2. การใช้ โครงสร้าง ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง ทุกประโยค	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 5 ประโยคขึ้นไป	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 4 ประโยคขึ้นไป	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 3 ประโยค	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้องได้ 2 ประโยคลงมา	2	10
3. การ สะกดคำ	เขียนสะกด คำถูกต้อง ทุกคำ	เขียนสะกดคำ ผิด 1-3 ที่	เขียนสะกด คำ ผิด 4-6 ที่	เขียนสะกด คำผิด 7-9 ที่	เขียนสะกดคำ ผิดมากกว่า 9 ที่	1	5
4. จำนวน ประโยคที่ กำหนด	เขียนได้ มากกว่า 5 ประโยค	เขียนได้ 5 ประโยค	เขียนได้ 4 ประโยค	เขียนได้ 3 ประโยค	เขียนได้ 2 ประโยค ลงมา	1	5
รวม							30

เกณฑ์การประเมิน

24-30 คะแนน ระดับดีมาก

16-23 คะแนน ระดับดี

8-15 คะแนน ระดับพอใช้

น้อยกว่า 8 คะแนน ระดับควรปรับปรุง

กำหนดเกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับ ดีมาก ขึ้นไป

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความสำคัญกับการเขียนสรุปใจความสำคัญ

พรดี อโศกบุญรัตน์ (2558) กล่าวว่า การอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความ มีความสัมพันธ์กันในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านการประเมินผล คือความสัมพันธ์ของการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความ ในแง่การประเมินผลนั้น เมื่อมีการประเมินการอ่านก็จะมีผลการประเมินการเขียนด้วย ดังนั้นการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความจึงมีความสัมพันธ์กัน

2. ความสัมพันธ์ทางด้านการฝึกอ่าน คือ เมื่อมีกิจกรรมการฝึกอ่าน ก็มักจะมีการฝึกเขียนควบคู่ไปด้วย ซึ่งเป็นการฝึกฝนไปพร้อมกันทั้งในการอ่านขั้นพื้นฐานและการอ่านขั้นสูง

3. ความสัมพันธ์ทางด้านรากฐานของสังคม คือ การอ่านกับการเขียนมีความสัมพันธ์กันเพราะทักษะทั้งสองเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม ซึ่งบ่งบอกความเจริญของบุคคลในชาติ ด้วยการพิจารณาความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของประชาชน จึงกล่าวได้ว่าการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์ในแง่ทางสังคม

4. ความสัมพันธ์ทางด้านโครงสร้างทางการสอน คือ การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์ในด้านโครงสร้างทางการสอน กล่าวคือ เมื่อมีกิจกรรมการสอนอ่านเกิดขึ้นในชั้นเรียนก็จะมีกิจกรรมการสอนเขียนควบคู่กันไปด้วย

5. ความสัมพันธ์ทางการสื่อสาร คือ การอ่าน เป็นการรับสาร ส่วนการเขียนเป็นการส่งสารเมื่อมีการรับสารด้วยการอ่านมักจะถ่ายทอดออกมาด้วย การเขียนจึงเป็นทักษะที่ใช้ร่วมกันทั้งการรับสารและการส่งสาร

Melissa (2009) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนว่า ก่อนการอ่านมีการแนะนำให้นักเรียนใช้ความรู้เดิม และครูช่วยสร้างความรู้พื้นฐานที่จำเป็น โดยนักเรียนตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน ระหว่างการอ่าน ครูควรรับฟังนักเรียนเพื่อตรวจสอบปัญหา การจดจำคำ ความคล่องแคล่ว และบันทึกเรื่องย่อ การสร้างแผนผังในระหว่างการอ่าน หรือหลังจากนั้นก็ได้อีก หลังจากอ่านเป็นเวลาที่จะหาคำตอบ สามารถเขียนหรือใช้รูปแบบของการอภิปราย โดยนักเรียนย้อนกลับไปจุดประสงค์เพื่อการอ่าน และจากนั้นนักเรียนเล่าเรื่องใหม่ แบ่งปันเรื่องราว บอกเล่าสิ่งที่ชื่นชอบ และตอบคำถามที่ครูและนักเรียนสร้างขึ้น

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ มีความสัมพันธ์กันเพราะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ใช้ร่วมกันทั้งการรับสารและการส่งสาร เมื่อผู้เรียนรับสารจากการอ่านเรื่องแล้วสามารถบอกสาระ หรือข้อเท็จจริงที่สำคัญของเรื่องได้ ก็จะสามารถส่งสารโดยการเขียนสรุปสาระ ข้อเท็จจริง หรือใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกกับกิริยาที่แสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทาง คำพูด ของคน สัตว์ในทุกสิ่งทุกอย่าง ที่มีความพอใจในสิ่งนั้น ๆ ดังที่มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

วันเพ็ญ ห่อทอง (2551) กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการ เป็นความรู้สึกพึงพอใจ

ของบุคคล ความชอบ ความสบายใจ ความสุขสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งๆ ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึง ความต้องการ ทำให้เกิดความกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

สุปรียา บุบผามะตะนัง (2560) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบ ยินดี เต็มใจ มีความสุขในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและมากขึ้น จนสามารถดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ธนพร เครือวรรณ (2562) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบที่แสดงให้เห็นถึงความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปได้

กรรองทอง อยู่ใจ (2563) กล่าวว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกรัก ชอบ ในสิ่งที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตนเอง ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ความเข้าใจอันดีต่อกันและเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้ การดำเนินงานประสบความสำเร็จ ความรู้สึกนี้จะช่วยจูงใจให้เกิดความรักในงาน โดยเฉพาะเมื่อบุคคลนั้นได้มีส่วนร่วมในนโยบายวัตถุประสงค์ของการทำงานในองค์การ ซึ่งทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ มีความกระตือรือร้น มีความรู้สึกมั่นคง มีความมุ่งมั่นที่จะอุทิศตนและทุ่มเทให้การดำเนินงานอย่างเต็มที่ แล้วงานทุกอย่างจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

Good (1973) ให้ความหมายของความพึงพอใจ คือ สภาพคุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ๆ

Taylor (1994) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ ว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติของผู้รับบริการที่ตอบสนองต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการบริการ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นในทางบวก ของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นและแบ่งปันการทำงานให้สำเร็จ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ และความพึงพอใจของมนุษย์มีรายละเอียด ดังนี้

วันเพ็ญ ห่อทอง (2551) และกรองทอง อยู่ใจ (2563) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจของ Maslow ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย และได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอ และไม่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ขบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ส่วนความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้น ที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับชั้น ตามความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูง ก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง

Maslow เห็นว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมาดี และพร้อมที่จะทำสิ่งดี ถ้าความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ และมีความเห็นว่าทุกคนมีแรงภายในที่จะไปให้ถึงสภาพการณ์ที่เรียกว่า “การรู้จักตนเองตามสภาพที่เป็นจริง” หรือความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเอง ซึ่งหมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง ทั้งในส่วนบกพร่องและส่วนดี รู้ทั้งจุดอ่อนและตระหนักในความสามารถของตนเอง และยังได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กกว่า ผู้ใหญ่ไม่ควรที่จะคอยควบคุมบังคับทุกอย่าง และสามารถเลือกได้ตามความต้องการและความสนใจ โดยที่ผู้ใหญ่จะเป็นผู้มีบทบาทในการเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กได้มีทางเลือกที่ฉลาดเหมาะสม

วรารัตน์ วราธิพร (2558) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของ Maslow เกี่ยวกับความต้องการตามลำดับชั้น สมมติฐานอยู่ 2 ประการ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลา ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้น จึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป
2. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับชั้นจากต่ำ ไปหาสูง ตามลำดับความสำคัญ ในเมื่อความต้องการชั้นต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการชั้นสูงก็จะตามมา Maslow ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับ ดังนี้

2.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการเบื้องต้น เพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกาย จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อความต้องการ

ทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย ในด้านนี้โดยปกติแล้วองค์กรทุกแห่งมักจะตอบสนองความต้องการของแต่ละคนด้วยวิธีการทางอ้อม คือ การจ่ายเงินค่าจ้าง

2.2 ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น ความต้องการทางด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงต่าง ๆ ความต้องการทางด้านความปลอดภัยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ ส่วนความมั่นคงนั้นหมายถึงความต้องการความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงาน และสถานะทางสังคม

2.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการสูงขึ้น คือ ความต้องการทางสังคม จะเริ่มเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้จะเป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกว่าคุณเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมเสมอ

2.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการขั้นต่อมาจะเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ ความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถ ความรู้และความสำคัญในตัวเอง รวมตลอดทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่น เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรือต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญ ในความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การดำรงตำแหน่งที่สำคัญในองค์กร

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization or Self-Realization) ลำดับขั้นความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิด หรือความคาดหวังทะเยอทะยานใฝ่ฝันที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่งในทัศนะของตน

สรุปได้ว่าพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ในการแสดงออก คือ

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และไม่สิ้นสุด
 2. มนุษย์เมื่อต้องการแล้วเมื่อได้รับการตอบสนองก็จะไม่มีแรงจูงใจอีกต่อไป ยกเว้นความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้แสดงพฤติกรรมอีกต่อไป
3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตามความสำคัญ คือ 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย 2) ความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคง 3) ความต้องการทางด้านสังคม และ 4) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต

วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้นั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งก็คือ ความพึงพอใจในการเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สอน ควรสร้างให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้เป็นอย่างดี ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงวิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียนไว้ดังนี้

อารีย์ พันธมณี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้น มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ครูควรส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ดังนี้

1. การชมเชยและการตำหนิ ทั้ง 2 ประการ จะมีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
2. การทดสอบบ่อยครั้งเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น เพราะอาจหมายถึงการเลื่อนชั้น การสำเร็จการศึกษา การทดสอบบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงและเป็นความพึงพอใจของผู้เรียน
3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
4. ใช้วิธีการเรียนการสอนที่แปลกใหม่เพื่อสร้างความสนใจ เพราะวิธีการที่แปลกใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่ประสบมาก่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างมาก
5. ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย เพื่อยั่วให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในงานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จด้วยดี และเกิดความพึงพอใจกับความสำเร็จนั้น ๆ
6. ยกตัวอย่างจากสิ่งที่ไม่เคยพบหรือคาดไม่ถึง การยกตัวอย่างประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น
7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้อยาก่อน การเชื่อมโยงสิ่งใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้อย่างดี จะทำให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนขึ้นและจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนคาดหวังไว้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์และเป็นพื้นฐานต่อไป

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542) กล่าวถึงการสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอน ดังนี้

1. ครูควรศึกษาความต้องการของผู้เรียนแต่ละวัย และจัดเนื้อหาวิชาให้สนองความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และมีความหมายสำหรับผู้เรียน

2. ก่อนเริ่มบทเรียน ครูควรมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงความสนใจ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

3. ครูควรแนะนำให้ผู้เรียนฝึกการวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ

4. ในบรรยากาศของการเรียนการสอน ควรมีการโต้ถาม มีการอภิปรายและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น ฝึกความเป็นผู้ฟังที่ดีและมีการยอมรับซึ่งกันและกัน

5. ใช้วิธีการเสริมแรงตามความเหมาะสมและความจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และบางครั้งอาจลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัลและคำชมเชย การยิ้ม การพยักหน้า การให้ความสนใจ นับว่าเป็นการเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก

6. ใช้การทดสอบ การทดสอบจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว เตรียมพร้อม และเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา

7. แจ้งผลการสอบให้ผู้เรียนทราบอย่างทันที่ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าสิ่งที่เรียนรู้ไปนั้นมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด และมีข้อบกพร่องที่จำเป็นต้องแก้ไขหรือไม่ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา

8. การติดตามผลการทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อดูความสำเร็จของงาน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนของครู เพราะความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในแต่ละครั้ง เมื่อได้รับความสนใจจากครูผู้สอน จะเกิดความพึงพอใจ และกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

สรุปได้ว่า วิธีสร้าง ความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน คือ ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งทบทวนความรู้เดิม เรียนรู้ คำศัพท์ใหม่ อีกทั้งผู้เรียนมีโอกาสคัดเลือกเนื้อหา ช่วยเหลือแบ่งปันการทำงานกับเพื่อนรวมทั้งมีส่วนร่วมในการทำงาน มองเห็นผลงานของผู้อื่นและสามารถแก้ไขงานเมื่อเกิดความผิดพลาด

การประเมินความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวัดหลาย ๆ อย่าง

อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาคความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางการวัดตามความต้องการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวัดซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2550) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ เช่นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้ หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความคิดเห็นของบุคคล

พิสุทธิ อาวีราษฎร์ (2550) กล่าวว่า ในการวัดหรือประเมินความพึงพอใจจะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของ Likert ซึ่งจะแบ่งความรู้สึกออกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจของผู้เรียน แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยตามน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ จำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาวณี แถบหอม (2561) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่าเป็นการวัดเจตคติที่มีคุณลักษณะภายใน มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งตัวเราเท่านั้นที่ทราบ การวัดเจตคติโดยตรงจึงทำไม่ได้ แต่การศึกษาเจตคตินั้นทำได้ เจตคติสามารถวัดได้โดยสร้างแบบวัดเจตคติเพื่อสอบถามความรู้สึกต่อสิ่งเร้าในรูปของความชอบ หรือไม่ชอบ แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้อยู่ 7 วิธี คือ

1. วิธี Likert Scale เป็นวิธีการวัดเจตคติที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง การวัดเจตคติของลิเคิร์ตเริ่มด้วย การรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความ ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการจะศึกษาให้ความหมายสิ่งที่ต้องการจะวัดให้แน่นอนชัดเจน และครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวัดทั้งหมดและข้อความที่สร้างขึ้นต้องประกอบไปด้วย ข้อความที่สนับสนุนและต่อ

ด้านในเรื่องที่ต้องการจะวัด กล่าวคือมีข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบคละกันไป และนำข้อความที่รวบรวมได้ ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะทำการศึกษา โดยกำหนดคำตอบของแต่ละข้อความให้เลือกตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนนั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นข้อความที่สนับสนุน หรือเป็นบวก ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ใช้คะแนน 5 คะแนน และลดลงไป จนถึงตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้านหรือเป็นลบ ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งให้คะแนน 1 คะแนน คะแนนของผู้ตอบแต่ละคน ในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคิร์ทถือว่า ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็มีน้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

2. การวัดแบบประมาณค่าของ Likert's scale เป็นการวัดโดยใช้แบบประมาณค่าของลิเคิร์ท ซึ่งกำหนดข้อความใน 2 ทิศทาง คือ ข้อความในทางบวก เป็นข้อความที่คล้อยตาม และอีกข้อความหนึ่งเป็นข้อความประเภทไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ หรือไม่ชอบ เป็นข้อความทางลบ โดยข้อความแต่ละข้อความจะมีทางเลือกตอบได้ 5 ทาง สำหรับการให้ค่าระดับของระดับความคิดเห็นที่จะต้องแบ่งตามลักษณะของข้อความแบบทางบวกและข้อความทางลบ ดังนี้

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ 5, 4, 3, 2, 1 และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.50–4.99 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 0.0 1–1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. วิธี Thurstone Scale วิธีการวัดแบบนี้เน้นปัญหาด้านการมีช่วงเท่ากันมากกว่า การวัดแบบอื่น ซึ่งในทางปฏิบัติหมายถึง วิธีการให้น้ำหนักหรือคะแนนแต่ละข้อความที่ประกอบขึ้นมาเป็นสเกล ข้อความแต่ละข้อความ จะมีน้ำหนักในแต่ละช่วงเท่ากัน โดยเทอร์สโตนยึดหลักที่ว่า ‘คุณลักษณะใด ๆ ในความรู้สึกของคนเรานั้น จะมีตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุดไปจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด โดยจะแบ่งช่วงความรู้สึกออกเป็น 11 ช่วงเท่า ๆ กัน ความคิดเห็นแต่ละข้อความจะมีน้ำหนักค่าเจตคติต่างกันไปจะอยู่ในช่วงไหนนั้น ก็แล้วแต่ข้อความความคิดเห็นนั้น

4. วิธี Guatman Scale จากข้อบกพร่องของ Thurstone Scale และ Likert's scale ในเรื่องเกี่ยวกับความหมายของคะแนนและความเป็นมิติเดียวกัน ตลอดจนความสามารถในการนำคะแนนมาสร้างเป็นสเกล เพื่อใช้แก้ข้อบกพร่องที่กัทแมนได้ให้ความสนใจและคิดหาวิธีสร้างสเกลที่มีคุณสมบัติเด่น

5. วิธีการหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic Differential) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Concepts) ของบุคคลแต่ละบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ผู้ที่คิดวิธีนี้ คือ Charles Osgood และผู้ร่วมงานเป็นการศึกษาถึงความหมายของสิ่งต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของกลุ่มที่จะศึกษาโดยการให้ประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการวัด อาจจะเป็นสถานที่บุคคลเหตุการณ์ ฯลฯ การประเมินค่านั้นใช้คำคุณศัพท์ซึ่งตรงกันข้าม และมีลำดับของความมากน้อยจากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง

6. วิธีแบบทดสอบ (Test) ชุดของสิ่งเร้าที่นำไปใช้กระตุ้นบุคคลตอบสนองออกมา 400 ชุดของสิ่งเร้า มักอยู่ในรูปของข้อคำถามซึ่งอาจให้เขียนตอบ ให้แสดงพฤติกรรม หรือให้พูดทางวาจามี 3 ประเภท คือ

6.1 Achievement test จะวัดเกี่ยวกับ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

6.2 Intelligence and Aptitude test เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดศักยภาพระดับสูงสุดของบุคคลว่า สมรรถภาพในการเรียนรู้มากน้อยแค่ไหนและควรเรียนด้านใด หรือทำงานด้านใด จึงจะประสบความสำเร็จอย่างดี

6.3 Personal-Social test วัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ หรือการปรับตัวของบุคคล ในสังคมวัดความสนใจในสิ่งต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความวิตกกังวล

7. วิธีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งสร้างขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มประชากรจำนวนมาก แบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วัดทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) ประเภทของแบบสอบถาม มีดังนี้

7.1 คำถามแบบปลายเปิด (Open-end Form or Unstructured Questionnaire)

7.2 ข้อคำถามแบบปลายปิด (Closed Form or Structured Questionnaire) สามารถเลือกเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ และเลือกคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ หรือเลือกได้หลายคำตอบ

8. วิธีแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการสอบถามปากเปล่า โดยใช้การโต้ตอบทางวาจาเป็นหลัก ใช้ได้ดีสำหรับการเก็บข้อมูล

เกี่ยวกับความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ (Affective domain) และบางโอกาสก็อาจใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ความรู้ ความคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive domain) ประเภทของการสัมภาษณ์ มีดังนี้

8.1 การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดตัวคำถามและคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว คำตอบจะเป็นแบบให้ผู้ตอบ เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งในแบบตรวจสอบคำตอบ (Check list) จะเป็นแบบให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญของคำตอบแบบ Rating scale เช่น การสำรวจ สำนะโนประชากร เป็นต้น

8.2 การสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างแน่นอน (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่กำหนดคำตอบล่วงหน้า คำถามที่ใช้และลำดับคำถาม สามารถเปลี่ยนแปลงได้จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจ หรือเจตคตินั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แต่วิธีที่เป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายคือ วิธีลิเคิรท เสกกล ซึ่งชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบชัดเจนและครอบคลุมอีกด้วย

บุญยงค์ ตาลวิลาส (2562) กล่าวว่า เครื่องมือในการวัดและประเมินผลความพึงพอใจต่อการเรียนนั้นมีทั้ง แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามมี 3 ส่วน ได้แก่ คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามสถานภาพทั่วไป และข้อคำถาม

2. รูปแบบของแบบสอบถามมีลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิดและข้อคำถามแบบปลายปิด

3. สร้างหลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม

4. กำหนดมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 5 คะแนน

ระดับความพึงพอใจมาก 4 คะแนน

ระดับความพึงพอใจปานกลาง 3 คะแนน

ระดับความพึงพอใจน้อย 2 คะแนน

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด 1 คะแนน

จากการวัดความพึงพอใจที่ได้กล่าวข้างต้น พบว่าเครื่องมือและวิธีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานในการประเมินระดับความพึงพอใจ คือวิธีการประเมินด้วยเก็บข้อมูลด้วยการสอบถาม จากแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า อันสามารถประเมินความพึงพอใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการนำไปใช้

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโพรบลิค ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ โดยลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านกิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

นพพร ธนะชัยพันธ์ (2557) ได้ออกแบบการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจไว้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

2. วิเคราะห์หาลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ

3. กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจ

4. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับร่าง

5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3-5 คน

6. ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำไปใช้และนำคะแนนไปคำนวณ

สรุปได้ว่า การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เมื่อศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแบบประเมินแล้วจะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนจะนำไปใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากแนวการสอนด้วยกลวิธีแบบโพรบลิค เป็นแนวการสอนที่ยังไม่แพร่หลายในประเทศไทย ดังนั้นจึงมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนด้วยวิธีนี้มีจำนวนน้อยและในขณะเดียวกัน ประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มมีการนำแนวการสอนแบบโพรบลิคไปใช้ จึงมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

อุษณีย์ ชำกัน (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แนวการสอนแบบโพรบลิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แนวการสอนแบบโพรบลิค ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ

ทางการอ่านภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง ร้อยละ 14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมินคือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองร้อยละ 15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการเขียนสรุปความจากบทอ่าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการเขียนสรุปความจากบทอ่าน หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองร้อยละ 12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภารดี ประพฤติกิจ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อคร่วมกันการอ่านซ้ำสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยพัฒนาขึ้น 2 ปี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการเรียนโดยใช้การสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อคร่วมกับการอ่านที่มีต่อคะแนนประสิทธิภาพการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนทั้งสองวิธี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่สอง 2 ห้องเรียน นักศึกษาทั้งสองห้องถูกจำแนกตามความสามารถการอ่านเป็นระดับสูงและระดับต่ำ นักศึกษาห้องหนึ่งเรียนโดยวิธีเรียนจากครู ส่วนอีกห้องหนึ่งเรียนโดยวิธีเรียนด้วยตนเอง รวมเวลาการทดลองทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยในด้านการพัฒนารูปแบบการสอนพบว่า ทั้งวิธีเรียนจากครูกับวิธีเรียนด้วยตนเอง เหมาะสำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยในด้านการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนจากครู และนักศึกษาที่เรียนด้วยตนเอง พัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาทั้ง 2 ห้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนหลังการทดลองของนักศึกษาที่มีความสามารถการอ่านระดับสูง ไม่แตกต่างจากคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนหลังการทดลองพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถการอ่านระดับต่ำแตกต่างจากคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีเรียนจากครูพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ที่มีความสามารถการอ่านระดับปานกลางและต่ำอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีเรียนด้วยตนเอง พัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่มีความสามารถการอ่านระดับปานกลางและต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ โดยภาพรวมนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนจากครูและนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนด้วยตนเองมีความคิดเห็นในเชิงบวก ต่อวิธีการสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อกรวมกับการอ่านซ้ำ

อุดม บุญเสน่ห์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อก และกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษาที่ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองการะโก กลุ่มโรงเรียนแคนดง 1 อำเภอแคนดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษาจำนวน 8 แผน และแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 84.31/85.52 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบรับเลือกและกลวิธีการเรียนภาษา และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิชวิติ จรัสดี (2557) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้รวมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้รวมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกและการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้รวมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดศรีทาราม จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโพธิ์กรู จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้รวมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียน

โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกกับหลังการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชนกพร สุริโย (2562) ได้ศึกษา การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค SW1H ประกอบแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกหัดกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 42 คน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SW1H ประกอบแบบฝึก จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W14 ประกอบแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากัน 88.01/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.7151 คิดเป็นร้อยละ 71.51 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก มีความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.02 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.93$, S.D. = 0.12)

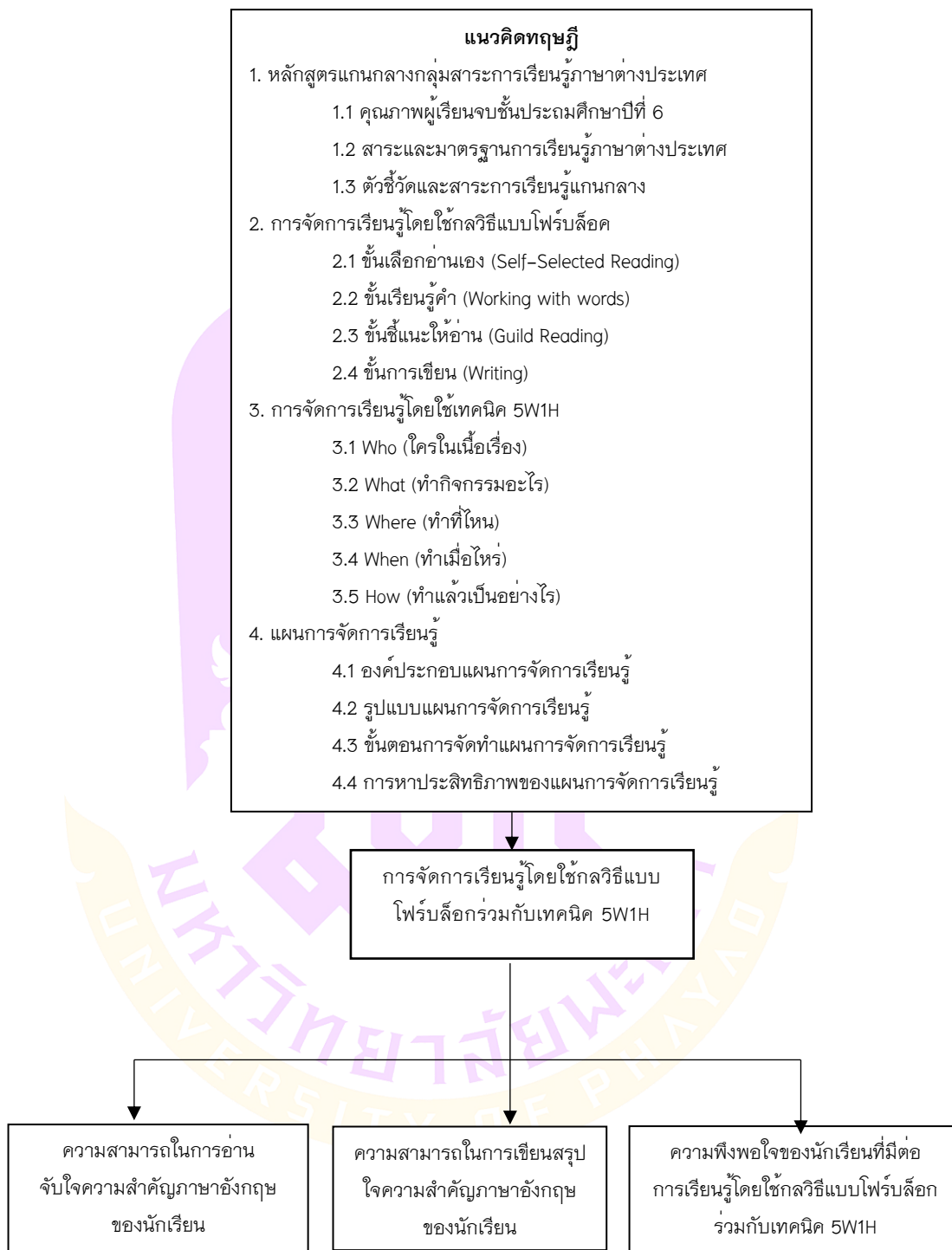
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Scott (2014) ได้ศึกษาผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งใช้กรอบการทำงานของ Four-Blocks (โรงเรียน A) และนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐาน (โรงเรียน B) โดยวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน ในการเล่าเรื่องแบบปากเปล่า และตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว จากการเปรียบเทียบ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้กรอบรูปแบบ Four-Blocks ได้คะแนนในการวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐานเพียงวิธีเดียว

จากผลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อกส์สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนสรุปความได้ ผู้วิจัยจึงได้วางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกส์ร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถการอ่านและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ผู้วิจัยเห็นว่าเทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคการตั้งคำถามอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความที่อ่าน โดยเป็นการถามว่า ใครเป็นบุคคลสำคัญหรือผู้กระทำ (Who) สิ่งนั้นคืออะไรหรือทำอะไร (What) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดขึ้นที่ไหน (Where) เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นเวลาใดหรือขณะใด (When) เพราะเหตุใด หรือทำไมเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น (Why) ทำแล้วเป็นผลที่เกิดขึ้นอย่างไร (How) ดังนั้น เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ควรอยู่ในกิจกรรมระหว่างการอ่านหรือขณะสอนอ่าน กิจกรรมนี้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูดโต้ตอบสื่อสาร และทักษะการเขียน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตอบใช้ความคิด นำไปสู่การค้นหาคำตอบหรือข้อความรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจ สรุปใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ หลีกเลี่ยงการตกหล่นรายละเอียดที่สำคัญ ก่อนนำไปสู่ทักษะการอ่านสรุปใจความสำคัญตามจุดมุ่งหมายโดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไฟร์บลิ้อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. แผนแบบการทดลอง
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แผนแบบการทดลอง

แผนแบบของการทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการประเมินทั้งก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) ดังต่อไปนี้ (นพพร ณะชัยพันธ์, 2557)

ตาราง 7 แสดงแผนแบบการทดลอง

ทดสอบก่อนเรียน	การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไฟร์บลิ้อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านหย่วน (เชิงค่านาคโรวาท) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ จำนวน 4 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกทำ 1 ข้อ ด้วยการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์เนื้อหา

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหยวน (เชิงค่านาคโรวาท) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษ อ 16101 โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ คู่มือครูและขอบข่ายของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นออกแบบ

1.3 กำหนดองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1.3.1 สาระ

1.3.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.3.3 สาระสำคัญ

1.3.4 สาระการเรียนรู้

1.3.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3.7 ชิ้นงาน/ภาระงาน

1.3.8 สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้

1.3.9 การวัดผลและประเมินผล

1.3.10 กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading)

ขั้นที่ 2 ชั้นเรียนรู้คำ (Working with words)

ขั้นที่ 3 ชั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading) ร่วมกับเทคนิค 5W1H

ขั้นที่ 4 ชั้นการเขียน (Writing)

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความ

สำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง ดังแสดงในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลยุทธ์แบบโปรแกรมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน
 จັบใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผน การเรียนรู้	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง
1	เรื่อง The Brown family	ด. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจาก สื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ด. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากภาพฟังและการอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3. นักเรียนเขียนสรุปบอกใจความสำคัญได้ ระดับดีมากขึ้นไป	การบอกใจความสำคัญเป็นการสื่อสาร ที่แสดงถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ เรื่องเล่า และสื่อประเภท ต่าง ๆ โดยการตอบคำถามและเขียนสรุป ใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล	3 ชั่วโมง
2	เรื่อง On weekend	ด. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจาก สื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ด. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากภาพฟังและการอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3. นักเรียนเขียนสรุปบอกใจความสำคัญได้ ระดับดีมากขึ้นไป	การบอกใจความสำคัญเป็นการสื่อสาร ที่แสดงถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ เรื่องเล่า และสื่อประเภท ต่าง ๆ โดยการตอบคำถามและเขียนสรุป ใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล	3 ชั่วโมง
3	เรื่อง Lovely pets	ด. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจาก สื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ด. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบ คำถามจากภาพฟังและการอ่านบทสนทนา	1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3. นักเรียนเขียนสรุปบอกใจความสำคัญได้ ระดับดีมากขึ้นไป	การบอกใจความสำคัญเป็นการสื่อสาร ที่แสดงถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ เรื่องเล่า และสื่อประเภท ต่าง ๆ โดยการตอบคำถามและเขียนสรุป ใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล	3 ชั่วโมง

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน การเรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง
4	เรื่อง Songkran	<p>ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>ด. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและการอ่านบทสนทนา นิทานต่าง ๆ และเรื่องเล่า</p>	<p>1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป</p> <p>2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป</p> <p>3. นักเรียนเขียนสรุปบอกใจความสำคัญได้ ระดับดีมากขึ้นไป</p>	<p>การบอกใจความสำคัญเป็นการสื่อสารที่แสดงถึง ความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานต่าง ๆ เรื่องเล่า และสื่อประเภทต่าง ๆ โดยการตอบคำถามและเขียนสรุปใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล</p>	3 ชั่วโมง

ขั้นพัฒนา

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ขั้นตอนการสอน ความต่อเนื่องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.6 เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของในแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินของ ลิเคอร์ท (likert Scale) มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2550) ดังนี้

5 คะแนน มีความเห็นว่า เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน มีความเห็นว่า เหมาะสมมาก

3 คะแนน มีความเห็นว่า เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน มีความเห็นว่า เหมาะสมน้อย

1 คะแนน มีความเห็นว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เป็นรายชื่อ โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2550)

คะแนนเฉลี่ย ความหมาย

4.51–5.00 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

2.51–3.51 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

1.00–1.50 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์ 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ตัดสินการผ่านให้นำไปใช้ได้ แล้วดำเนินการปรับแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้เป็นแผนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.14$)

ขั้นตอนทดลองใช้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพระนั่งดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวน 19 คน แล้วนำผลที่ได้หาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2550) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 75/75 พบว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H มีค่า E_1/E_2 คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 E_1/E_2 เท่ากับ 88.66/82.63, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.43/85.26, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 84.50/84.74 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 85.33/84.21 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพ

ขั้นประเมินผล

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้เรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยวน (เชิงค่านาคโรวาท) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ขั้นการวิเคราะห์

2.1 วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนด้านพุทธิพิสัย 6 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

ชั้นออกแบบ

2.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดระดับพฤติกรรมของแบบทดสอบ ดังนี้ 1) ความรู้ความจำ 2) ความเข้าใจ 3) ประยุกต์ใช้ 4) วิเคราะห์ 5) สังเคราะห์ และ 6) ประเมินค่า ตามเนื้อหาจำนวน 4 เรื่อง เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ไว้ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงจำนวนข้อสอบแต่ละระดับพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง	จำนวนข้อสอบแต่ละระดับพฤติกรรม							รวมจำนวนข้อ	รวมร้อยละ
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	ประยุกต์ใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า			
The Brown family	5	5	-	-	-	-	10	25	
On Weekend	5	5	-	-	-	-	10	25	
Lovely pets	5	5	-	-	-	-	10	25	
Songkran	5	5	-	-	-	-	10	25	
รวม	20	20	-	-	-	-	40	100	

ชั้นพัฒนา

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม การใช้ภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (อนุวัติ คุณแก้ว, 2558) โดยกำหนดค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

-1 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัด

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัด

+ 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัด

2.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) (อนูวัตติ คุณณแก้ว, 2558) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกข้อโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

ขั้นตอนทดลองใช้

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพระนั่งดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวน 19 คน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง

2.8 นำผลการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาทำการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ แล้วนำมาปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์คุณภาพ โดยคัดเลือกแบบทดสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ

2.9 นำผลการสอบเฉพาะข้อที่คัดเลือกมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คำนวณโดยใช้สูตร KR-20 ตามวิธีของ Kuder Richardson (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2560) จากการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.84

ขั้นประเมิน

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงที่ผ่านการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยวน (เชิงค่านาคโรวาท) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน

2.11 นำคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

2.12 นำคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนทั้งหลังเรียนมาวิเคราะห์ ผลการเรียนรู้

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ชั้นวิเคราะห์

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเขียนสรุปใจความสำคัญ จากเอกสารตำรา ของนักจิตวิทยา และนักการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบ ทดสอบในการเขียนสรุปใจความสำคัญ

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

3.4 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสรุป ใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ในลักษณะต่าง ๆ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบการเขียนสรุปใจความสำคัญ

ชั้นออกแบบ

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี แบบโฟร์บล็อกจากเทคนิค 5W1H ที่ให้ผู้สอบแสดงความสามารถในการเขียนสรุปใจความ สำคัญออกมาในรูปของการตอบคำถามและนำมาเขียนสรุปใจความสำคัญเป็นความเรียง จำนวน 4 เรื่อง เรื่องละ 2 ข้อ รวมทั้งหมด มีจำนวน 8 ข้อ คัดเลือกไว้ให้นักเรียน จำนวน 4 ข้อ นักเรียนเลือกเขียน 1 ข้อ กำหนดคะแนน 30 คะแนนให้เวลาในการทำข้อสอบข้อละ 30 นาที มีรายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละชุด ดังนี้

แผนการเรียนรู้เรื่อง The Brown Family จำนวน 1 ข้อ

แผนการเรียนรู้เรื่อง On Weekend จำนวน 1 ข้อ

แผนการเรียนรู้เรื่อง Lovely pets จำนวน 1 ข้อ

แผนการเรียนรู้เรื่อง Songkran จำนวน 1 ข้อ

3.6 การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลของแบบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นในแต่ละประเด็น มีเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ ดังนี้

3.6.1 เนื้อหาการเขียนสรุปใจความสำคัญ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

3.6.2 การใช้ภาษาโครงสร้างไวยากรณ์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

3.6.3 การสะกดคำ คะแนนเต็ม 5 คะแนน

3.6.4 จำนวนประโยคที่กำหนด คะแนนเต็ม 5 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ขั้นพัฒนา

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม เนื้อหา จุดประสงค์ ภาษา และพิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นคณะเดียวกันกับผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบอัตนัย จากนั้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างคำถามกับจุดประสงค์การวัดซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2560)

-1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

3. นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อ กับจุดประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าเฉลี่ย 0.67-1.00 ได้จำนวน 6 ข้อ เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่นำใช้ได้

3.9 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ จากนั้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง

ชั้นทดลองใช้

3.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพระนั่งดินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 จำนวน 19 คน

3.11 นำผลการวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ไว้ โดยคัดเลือกแบบทดสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 8 ข้อ

3.12 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ พบว่า ข้อสอบทุกข้อที่มีค่าความยากง่ายมีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า มีข้อสอบที่ไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดได้แก่ เรื่อง Free time ข้อ 1 และ เรื่อง Festival ข้อ 2 ดังนั้น ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมตามเกณฑ์ มีจำนวน 6 ข้อ เลือกข้อสอบจำนวน 4 ข้อ เพื่อนำไปใช้

ชั้นประเมิน

3.13 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยวน (เขียงค่านาคโรวาท) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.14 นำคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ

ชั้นวิเคราะห์

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ชั้นออกแบบ

4.2 ออกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอนและด้านกิจกรรมและเนื้อหา จำนวน 15 รายการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) (ยุทท โกยวรรณ, 2550) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับได้ที่ระดับ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

ชั้นการพัฒนา

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาและจำนวนข้อที่ใช้

4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (พิชิต ฤทธิจิรบุญ, 2560)

-1 เมื่อไม่แน่ใจว่าภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจ สอดคล้องกับ วัดถูประสงค์ตามค่านิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจ สอดคล้องกับ วัดถูประสงค์ตามค่านิยามศัพท์เฉพาะ

+1 เมื่อภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามค่านิยมศัพท์เฉพาะ

4.5 คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.50 จำนวน 15 ข้อ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.6–1.00 ซึ่งนำไปใช้ได้ทั้ง 15 ข้อ

ขั้นการทดลองใช้

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านพระนั่งดิน จำนวน 19 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (นพพร ณะชัยจันทร์, 2557) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

ขั้นประเมินผล

4.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจ ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยพะเยาไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหย่วน (เชิงค่านาคโรวาท) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2

2. ปฐมนิเทศ ชี้แจง เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H แนวทางในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนและการวัดผลประเมินผล ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3. ผู้วิจัยทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษกับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ก่อนการทดลองและบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่สร้างขึ้น ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม

3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง เวลาในการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

5. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกเขียนเพียง 1 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

7. ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เสนอรายงานในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่า E_1/ E_2 โดยกำหนดค่าประสิทธิผล 75/75

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในตารางประกอบการบรรยาย

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบการบรรยาย

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบ์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H (นพพร ณะชัยพันธ์, 2557) E_1/E_2 มีดังนี้

E_1 = ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียน (หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ)

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มระหว่างเรียนทั้งหมด

E_2 = ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียน (หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน

1.2 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2560) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.3 การหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) (นพพร ณะชัยพันธ์, 2557) ดังนี้

การหาค่าความยากง่าย (p)

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่าย

R_U แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f แทน จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

การหาค่าอำนาจจำแนก (r)

$$r = \frac{R_U + R_L}{f}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f แทน จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

1.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ KR-20 ตามวิธีของ Kuder Richardson (พีชิต ฤทธิจรูญ, 2560)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้เข้าสอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

1.5 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2557) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

2. สถิติพื้นฐาน

คะแนนที่ได้จากการแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2557)

ค่าเฉลี่ย

$$\mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลบวกของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

$$\sigma = \sqrt{\frac{n \sum x_i^2 - (\sum x_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x_i)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตอนที่ 3 ผลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตอนที่ 1 ผลพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
สาระ			
1. กำหนดสาระสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
2. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะ พิสัย และจิตพิสัย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สอดคล้องกับกิจกรรมการจัด การเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
สาระสำคัญ			
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิคความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้/เนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาเหมาะสมกับกิจกรรม การจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้			
1. ครอบคลุมตามความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดสาระสำคัญ และกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดและประเมินได้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ระบุพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจับ ใจความสำคัญ-การเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.29	มากที่สุด
คุณลักษณะอันพึงประสงค์			
1. กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H ส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาเจตคติในการเสาะหาความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H ส่งเสริมให้นักเรียน เกิดความมั่นใจในการสื่อสาร	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.29	มากที่สุด
ชิ้นงาน/ภาระงาน			
1. กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H ส่งเสริมให้นักเรียน ตอบคำถามได้ดียิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กลวิธีแบบโฟร์บล็อกรวมกับเทคนิค 5W1H ส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญได้ดีขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้			
1. สื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ การเขียนสรุปใจความสำคัญ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สื่อมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบ โฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
การวัดผลประเมินผล			
1. ผู้เรียนมีโอกาสในการแก้ไขปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การวัดผลประเมินผลสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3. วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ มีการกำหนดเกณฑ์ชัดเจนตรวจสอบ ได้ง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.92	0.15	มากที่สุด
กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ชั้นเรียนรู้นำให้นักเรียนได้ทบทวน ความรู้เดิมก่อนเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ชั้นเรียนรู้นำให้นักเรียนเกิดองค์ ความรู้ใหม่	5.00	0.00	มากที่สุด
3. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ชั้นการอ่านแบบแนะนำ ร่วมกับเทคนิค 5W1H ทำให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ชั้นการอ่านแบบแนะนำร่วมกับเทคนิค 5W1H ทำให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ชั้นการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นต่อผลงานของผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับ เทคนิค 5W1H ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ การเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค5W1H ทำให้นักเรียนมีกระบวนการคิดเพิ่มขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค5W1H ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ กระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน	5.00	0.00	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค5W1H ทำให้นักเรียนเกิดการสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.89	0.19	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.92	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยสาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้/เนื้อหา ชิ้นงาน/ภาระงาน และสื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 การวัดผลการวัดผลประเมินผล พบว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15

ตาราง 11 แสดงคะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4	
	คะแนนแบบฝึก	คะแนนทดสอบ	คะแนนแบบฝึก	คะแนนทดสอบ	คะแนนแบบฝึก	คะแนนทดสอบ	คะแนนแบบฝึก	คะแนนทดสอบ
	(52 คะแนน)	(10 คะแนน)	(46 คะแนน)	(10 คะแนน)	(55 คะแนน)	(10 คะแนน)	(47 คะแนน)	(10 คะแนน)
1	50	9	39	10	49	10	45	9
2	50	9	39	10	49	9	45	10
3	46	9	38	8	47	8	44	8
4	47	9	39	8	48	9	44	8
5	48	8	37	9	48	9	43	10
6	45	8	37	8	46	8	40	8
7	45	8	37	8	47	9	40	9
8	50	9	39	10	48	8	40	9
9	48	8	37	8	47	9	40	8
10	46	8	37	8	47	9	40	8
11	44	8	35	8	45	8	38	9
12	44	8	37	8	46	8	38	9
13	44	8	33	8	43	7	35	7
14	43	9	37	9	48	9	39	8
15	38	7	33	9	42	7	36	8
16	50	8	36	9	46	9	38	8
17	44	8	37	8	43	7	39	7

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4	
	คะแนน แบบฝึก	คะแนน ทดสอบ	คะแนน แบบฝึก	คะแนน ทดสอบ	คะแนน แบบฝึก	คะแนน ทดสอบ	คะแนน แบบฝึก	คะแนน ทดสอบ
	(52 คะแนน)	(10 คะแนน)	(46 คะแนน)	(10 คะแนน)	(55 คะแนน)	(10 คะแนน)	(47 คะแนน)	(10 คะแนน)
18	45	9	39	9	48	9	40	10
19	49	7	37	7	46	9	38	7
รวม	876	157	703	162	883	161	762	160
เฉลี่ย	46.11	8.26	37.00	8.53	46.47	8.47	40.11	8.42
ร้อยละ	88.66	82.63	80.43	85.26	84.50	84.74	85.33	84.21
E₁/E₂	88.66/82.63		80.43/85.26		84.50/84.74		85.33/84.21	

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ได้ค่า E₁/E₂ เท่ากับ 88.66/82.63 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ได้ค่า E₁/E₂ เท่ากับ 80.43/85.26 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ค่า E₁/E₂ เท่ากับ 84.50/84.74 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ได้ค่า E₁/E₂ เท่ากับ 85.33/84.21

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตาราง 12 แสดงผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H

นักเรียนคนที่	คะแนนการทดสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	13	23
2	12	27
3	7	27
4	13	27

ตาราง 12 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการทดสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
5	8	26
6	10	27
7	14	27
8	16	27
9	15	27
10	11	27
11	10	27
12	8	27
13	10	27
14	12	27
15	8	27
16	11	27
17	6	27
18	8	27
19	10	27
20	9	24
21	8	26
22	10	25
23	4	27
24	6	27
25	7	27
26	5	27
27	8	27
28	10	27
29	8	27
30	6	27
31	8	27
32	10	27
33	5	22
34	14	27
35	6	22
36	8	25
37	12	25
38	16	27
รวมคะแนน	362	1001

ตาราง 12 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการทดสอบ	
	ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
คะแนนเฉลี่ย	9.53	26.34
ร้อยละ	31.75	87.81

จากตาราง 12 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 26.34 คิดเป็นร้อยละ 87.81 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 9.53 คิดเป็นร้อยละ 31.75 และมีคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 16.81 คิดเป็นร้อยละ 56.03

ตอนที่ 3 ผลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H

ตาราง 13 แสดงผลเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H

นักเรียนคนที่	คะแนนการทดสอบ	
	ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	หลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	15	29
2	18	30
3	17	30
4	16	30
5	11	28
6	14	30
7	19	30
8	22	30
9	17	30
10	16	30
11	14	30
12	15	30

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการทดสอบ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
13	12	30
14	16	30
15	14	30
16	14	30
17	10	28
18	12	28
19	14	30
20	10	26
21	16	30
22	16	30
23	10	26
24	10	28
25	10	26
26	12	26
27	12	28
28	14	28
29	12	26
30	12	26
31	12	28
32	12	26
33	8	26
34	18	30
35	8	26
36	14	28
37	12	28
38	18	30
รวมคะแนน	522	1085
คะแนนเฉลี่ย	13.74	28.55
ร้อยละ	45.79	95.18

จากตาราง 13 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 28.55 คิดเป็น

ร้อยละ 95.18 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.74 คิดเป็นร้อยละ 45.79 และมีคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 14.81 คิดเป็นร้อยละ 49.37

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ด้านผู้เรียน			
1. นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน	4.63	0.49	มากที่สุด
2. นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความตั้งใจมากขึ้น	4.84	0.37	มากที่สุด
3. นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนมากขึ้น	4.53	0.51	มากที่สุด
4. นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ของตนเองกับเพื่อน	4.58	0.50	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.55	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.63	0.26	มากที่สุด
ด้านผู้สอน			
6. ครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาที่ร่วมกิจกรรม	4.68	0.47	มากที่สุด
7. ครูให้ข้อเสนอแนะในการเรียนแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.71	0.46	มากที่สุด
8. ครูแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด	4.74	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.71	0.43	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมและเนื้อหา			
9. เนื้อหาที่นำมาให้อ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ น่าสนใจ	4.55	0.50	มากที่สุด
10. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ให้ความเพลิดเพลินและน่าสนใจ	4.66	0.48	มากที่สุด
11. กิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
12. การเรียนโดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เป็นสื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น	4.63	0.49	มากที่สุด
13. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.97	0.16	มากที่สุด
14. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	4.89	0.31	มากที่สุด
15. การจัดการเรียนรู้นี้ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญได้ดี	4.87	0.34	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.28	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.69	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 14 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งก์ ร่วมกับเทคนิค 5W1H ในภาพรวมทั้งหมด พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมและเนื้อหา ค่าเฉลี่ย 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.16 รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด ค่าเฉลี่ย 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 และลำดับสุดท้ายด้านผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมมากที่สุด

1.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 88.66/82.63 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.43/85.26 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 84.50/84.74 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 85.33/84.21

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อยู่โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 9.53 คิดเป็นร้อยละ 31.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 26.34 คิดเป็นร้อยละ 87.81

3. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้อยู่โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค

5W1H พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.74 คิดเป็นร้อยละ 45.79 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 28.55 คิดเป็นร้อยละ 95.18

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ คือ ด้านกิจกรรมและเนื้อหา ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียนตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน เมื่อผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพ พบว่า ทุกแผนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อการเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ โดยผ่านขั้นตอนการสร้างตามหลักเกณฑ์การสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิ้งกและกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค 5W1H จนเกิดความเข้าใจ จากนั้นนำกระบวนการทั้งสองมาบูรณาการรวมกัน อีกทั้งมีการออกแบบกิจกรรมให้มีลักษณะน่าสนใจ มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม บุญเสน่ห์ (2554) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโพรบลิ้งกและกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโพรบลิ้งกและกลวิธีการเรียนภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 มีค่า 84.31/85.52 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพร สุริโย (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W14 ประกอบแบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากัน 88.01/82.44

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพร์บลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เป็นการจัดกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและให้ความสำคัญในการคิดวิเคราะห์ ทั้งนี้เพราะกลวิธีแบบโพร์บลิอกให้นักเรียนได้เลือกอ่านในสิ่งที่ตนสนใจในขั้นเลือกอ่าน มีกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์อย่างหลากหลายในขั้นเรียนรู้คำ และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในขั้นชี้แนะให้อ่าน สุดท้ายในขั้นการเขียน นักเรียนได้มีโอกาสเห็นผลงานของเพื่อนนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขผลงานของตนเอง อีกทั้งผู้วิจัยได้นำเทคนิค 5W1H มาบูรณาการร่วมในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญ บอกข้อเท็จจริงจากการอ่านเรื่องได้อย่างง่ายและรวดเร็วว่าใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำแล้วเป็นอย่างไร จากนั้นนำข้อเท็จจริงหรือสาระสำคัญที่ได้จากการอ่าน ไปเขียนเรียบเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) ที่กล่าวว่า เทคนิค 5W1H เทคนิคในการตั้งคำถามที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาและเขียนสรุปความ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิวดี จรัสดี (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโพร์บลิอก พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโพร์บลิอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ ชำกัน (2547) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวการสอนแบบโพร์บลิอก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ

ทางการอ่านภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน คือ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองร้อยละ 14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยเฉพาะการนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 3 ขั้นชี้แนะให้อ่าน (Guided Reading) โดยในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้ร่วมกันคิดวิเคราะห์และสามารถตอบคำถามได้กระชับ ชัดเจน และความถูกต้องตามไวยากรณ์ อีกทั้ง ก่อนที่นักเรียนจะลงมือเขียน ครูทดลองให้นักเรียนเรียบเรียงประโยคด้วยปากเปล่า และนำคำตอบที่ได้จากการตอบคำถามแต่ละข้อด้วยเทคนิค 5W1H มาเขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญและมีคำเชื่อมประโยค ซึ่งส่งผลให้การจัดกิจกรรมในขั้นการเขียน นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) ที่กล่าวถึง ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ว่าเป็นเทคนิคที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมและเนื้อหาที่เป็นนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน รองลงมาคือ ด้านผู้สอน พบว่า ครูแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิดในขั้นการอ่าน และลำดับสุดท้ายคือ ด้านผู้เรียน พบว่า มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเองกับกับเพื่อนและนักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนมากขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพร สุริโย (2562) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น คือ ด้านผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในกระบวนการแต่ละขั้นตอนครูเป็นหลักในการชี้แนะให้ทำกิจกรรมนักเรียน ดังเช่น ขั้นตอนที่ 2 ส่วนใหญ่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องทบทวนบอกคำศัพท์ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นหรือการทำงานร่วมกับเพื่อนน้อยลง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานร่วมกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H ไปใช้ ครูควรศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนให้เข้าใจก่อนการจัดกิจกรรมจริง และเตรียมสื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ให้พร้อม

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H ในขั้นตอนที่ 3 ขึ้นชี้แนะให้อ่าน (Guided Reading) ซึ่งนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในการจัดกิจกรรม ดังนั้น ครูจำเป็นต้องอธิบาย 5W1H ว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง และมีความหมายว่าอย่างไร จากนั้นถึงจะดำเนินกิจกรรมได้ และสิ่งที่สำคัญ คือ ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนช่วยกันตอบคำถามจาก 5W1H เพื่อหาใจความสำคัญในเรื่องนั้น

3. ครูควรเน้นย้ำให้นักเรียนทดลองเรียบเรียงประโยคด้วยปากเปล่าก่อนลงมือเขียน จากนั้นแนะนำการใช้คำเชื่อมประโยคในการเขียนสรุปใจความสำคัญ ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถเลือกบทความ เนื้อหา ที่สนใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นครูสามารถพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เป็นปัจจุบันมาบูรณาการใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H ในรายวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาไทย เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อน สามารถแสดงความคิดเห็นในผลงานการเขียนของเพื่อนมากขึ้น

4. เนื้อหาที่นำมาใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ควรให้ผู้เรียนได้เลือกเองจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ อย่างหลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- Andrew. (2015). FOUR-BLOCKS APPROACH TO TEACHING LITERACY. Retrieved from https://www.academia.edu/8639281/FOUR_BLOCKS_APPROACH_TO_TEACHING_LITERACY
- Bown and Day. (1981). Learning to learn: On training student to learn from texts. *Education Researcher*, 10(1), 14-21.
- Cunningham and Defee. (1999). Nonability-grouped, multilevel instruction: Eight years later. *The Reading Teacher*, 5(1), 652-664.
- Felix. (2018). *Main Event Retrieval from News Articles by Extraction of the Five Journalistic W Questions*. UK: Sheffield.
- Good. (1973). *Dictionary of Education* (Vol. 3). New York: Graw-Hell.
- Harris. (1990). *How to increase reading ability: A Guide to Developmental and Remedial Methods* (Vol. 9). White Plains, NY: Longman.
- Lia. (2016). Shaping a score: Complexity, accuracy, and fluency in integrated writing performances. *SAGE journals*, 36(2), 161-179.
- Melissa. (2009). *Why Are Animals Blue?*. Berkeley Heights, NJ: Enslow Elementary.
- Oliva. (2005). *Developing The curriculum* (Vol. 7). U.S.A: Pearson Education.
- S.F Walker. (1990). A brief history of connectionism and its psychological implications. *AI and Society*, 4(1), 17-38.
- Scott. (2014). Interactive CD-ROM Storybooks and Young Readers' Reading Comprehension. *Journal of Research on Computing in Education*, 33(4), 80-95.
- Sotiriou. (1990). *Integrating college student skills reasoning in reading, listening and writing*. California: wadsworth.
- Taylor. (1994). Distinguishing Service Quality form Patient Satisfaction in Developing. *Health & Health Service Administration*, 20(1), 65-68.
- Traci. (2000). *A COMPREHENSIVE EVALUATION OF THE FOUR BLOCKS LITERACY MODEL AS A BALANCED LITERACY PROGRAM IN THE PRINCETON SCHOOL DISTRICT*. (Master of Science Degree). The Graduate College University of Wisconsin, Madison.
- Walter. (1974). *How to study in college*. CA: Houghton Mifflin.

- เกษมณี สิมิ. (2556). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 5W1H โดยใช้ชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านวิถีชีวิตชนเผ่าเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- เนตรนภา ถาวรสุวรรณ. (2562). การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีตัวอย่างร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- เพ็ญพิชชา อัญญาอุทธร. (2561). การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(8), 144–156.
- เหมือนฝัน พิจารณ์. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษจับใจความและการเขียนสรุปความโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ร่วมกับการเขียนผังมโนทัศน์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 8(17), 19–28.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: ชมรมรักเด็ก.
- โนรี เกษมจิตร และคณะ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษชุดวิถีชีวิตเด็กไทยด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคการสอนอ่าน KWL-Plus. รมยสาร, 16(1), 451–470.
- โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรองทอง อยู่ใจ. (2563). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนนครสวรรค์ปัญญานุกูล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2562 เรื่อง นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2562. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤตยพร สุรินทร์คำ. (2559). การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวัฒนธรรมร่วมอาเซียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ขวัญฤทัย มูลทาทอง. (2560). ผลการสอนด้วยวิธี DR-TA เสริมด้วยวิธี Story impression และการใช้

- คำถาม 5W1H ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- จารุณี แสงอรุณ. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิราภรณ์ ขำมณี. (2562). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาศรินทร์ อิมล่ำราญ. (2550). ภาษากับการสื่อสาร (Vol. 2). กรุงเทพฯ: พี.เพรส.
- ชญานิษฐ์ ไตรทิพยานนท์. (2558). ผลการใช้สารบันเทิงคดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านจับใจความกับการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาพระ จังหวัดสงขลา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 12(1), 66–74.
- ชนกพร สุริโย. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชนาธิป พรกุล. (2557). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้ (Vol. 3). กรุงเทพฯ: วี พรินท์.
- ชวนพิศ ศชริน. (2555). การพัฒนาชุดการสอนแบบ 5W1H ในการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช.
- ชุลีพร ยงเกียรติพานิช. (2561). การสรุปใจความสำคัญแบบสกัดจากบทความโดยใช้ออนไลน์โพลิและวิธีการทางกราฟ. (วิทยานิพนธ์ ว.ม.). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ญาณิทร ไชยสงค์. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ดวงพร เพื่องฟู. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ศษ. ม.). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- ทักษพร โพธิ์เหมือน. (2561). การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- ธนพร เครือวรรณ. (2562). ผลการใช้เกมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ

เจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.

ธาดา ศรีวิเชียร. (2556). การใช้แนวคิดการสร้างสรรคความรู้เชิงสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นพพร ธนะชัยพันธ์. (2557). สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย (Vol. 7). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.

นรัตน์ชนก โสภกา. (2561). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่อง พลังงานแสง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.

นิธิตี จรัสดี. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโพรบล็อค. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี, เพชรบุรี.

บันลือ พฤกษ์วัน. (2530). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2550). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (Vol. 3). กทม.: ประสานการพิมพ์.

บุญยงค์ ตาลวิลาส. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านโดยใช้ รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ TA/ เรื่อง เรขาคณิตวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.

ประณาท เทียนศรี. (2560). ผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H ในสื่อภาพยนตร์เพื่อการเรียนรู้ที่มีต่อ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วารสารครุศาสตร์, 45(3), 97-108.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภกา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

พรดี อโคกบุญรัตน์. (2558). ผลการใช้สารวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการเขียนสรุป ความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

พรภวิชัย นันทชัชวาลกุล. (2559). ปัจจัยการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกลุ่มโรงเรียน สาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ, 4(2), 67-72.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2560). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (Vol. 10). กรุงเทพฯ: แฮัส ออฟ เคอร์มีสท์.

พิมพ์ร พยุหะ. (2557). การใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านการเขียนสรุปความ ภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ศ.ษ.ม.). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พิสุทธิ อารีราษฎร์. (2550). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาดการพิมพ์.

ภัทรินธร บุญทวี. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านอินเทอร์เน็ตไฮเปอร์เท็กซ์โดยเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

- ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ ปร.ด.). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ภารดี ประพศุทธิกิจ. (2549). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบัน
ราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ภาวิณี แถบหอม. (2561). การพัฒนาความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการถ่ายโอนข้อมูลของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์. (วิทยานิพนธ์ ศ.ม.). มหาวิทยาลัยราช
ภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2550). หลักการทำวิจัยและการทำวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์
พับลิเคชันส์.
- วงศ์เดือน คุณพิภาค. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค *TBL* ร่วมกับเทคนิค
KWL Plus ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน เจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ ศ.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- วนิดา สารระติ. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. (วิทยานิพนธ์ กศ.ด.). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วรภรณ์ วราธิพร. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ ศ.ม.).
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, กรุงเทพฯ.
- วัชรา เล่าเรียนดี ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อ
พัฒนาการคิดและการยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: เพชรเกษมพริ้นติ้ง.
- วันเพ็ญ ห่อทอง. (2551). ชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง
Uttaradit: The Town of Beauty สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดำนแม่คำมัน
พิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. (วิทยานิพนธ์ ศ.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์,
อุตรดิตถ์.
- วิภา วัฒนะ. (2558). ผลการสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยแบบระดมสมองกับการสอนโดยใช้เทคนิค
SQ3RS ที่มีต่อการเขียนสรุปความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดจันทบุรี.
(วิทยานิพนธ์ ศ.ช.ม.). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2559). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐาน
ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2564). ผลการประเมิน *PISA 2018* การอ่าน
คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (Vol. 4). กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุปรียา บุปผามะตะนัง. (2560). การพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (*Bloom*). (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สุวีรัตน์ พะจุไทย. (2558). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์ (Vol. 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

อนุวัติ คุณแก้ว. (2558). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (Vol. 3). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

อารีย์ พันธุ์มณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.

อุดม บุญเสนต์. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อก (*Four Blocks*) และกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนแคนดง 1 จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, สุรินทร์.

อุษณีย์ ชำกัณ. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวการสอนแบบโฟร์บล็อก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพะเยา
UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ท้ายเรือคำ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมกฤษ ตาชม ตำแหน่ง อาจารย์ ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
3. นางนิศากร สมฤทธิ์ ตำแหน่ง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษพะเยา เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไพบร็อลีอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไพบร็อลีอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีแบบโฟร์บัสส์กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Family เรื่อง The Brown family เวลา 4 ชั่วโมง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต. 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและการอ่านบทสนทนา นิทาน ง่าย ๆ และเรื่องเล่า

สาระสำคัญ

การบอกใจความสำคัญเป็นการสื่อสารที่แสดงถึง ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ เรื่องเล่า และสื่อประเภทต่าง ๆ โดยการตอบคำถามและเขียนสรุปใจความสำคัญอย่างมีเหตุผล

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหาทางภาษา

Vocabulary: park, garden, newspaper, picnic, sandwiches, biscuits, lemonade, feed, ride, bike

2. โครงสร้างทางภาษา

Function: Family

Structure/Grammar: Present Simple Tense, Singular Verb (s, es), Verb of frequency.

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

3. นักเรียนเขียนสรุปบอกใจความสำคัญได้ระดับดีมากขึ้นไป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. Worksheet 1. Read the text and then put a tick on the pictures that appears in the text and complete the words.

2. Worksheet 2. Read the passage and answer the questions.

3. Worksheet 3. Write the summary from a passage.

สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้

1. เรื่องสั้น เรื่อง The Brown family

2. บัตรภาพ บัตรคำ

3. เกม Title: Jump on it

การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. นักเรียนบอกความหมาย คำศัพท์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป	Read the text and then put a tick on the pictures that appears in the text and complete the words.	Worksheet 1	ตอบถูกต้องข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน
2. นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	Read the passage and answer the questions.	Worksheet 2	ตอบถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน
3. นักเรียนเขียนสรุปบอกรายละเอียดความสำคัญได้	Write the summary from the passage.	Worksheet 3	1. เนื้อหาการเขียนสรุปใจความสำคัญ 10 คะแนน 2. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ 10 คะแนน 3. การสะกดคำ 5 คะแนน 4. จำนวนประโยคที่กำหนด 5 คะแนน
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. ใฝ่เรียนรู้	สังเกต	แบบสังเกต	ตั้งใจในการเรียน 2 คะแนน พูดคุยเล่นกับเพื่อนเป็นบางครั้ง 1 คะแนน พูดคุยเล่นกับเพื่อนไม่ตั้งใจเรียน 0 คะแนน

กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ชั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading)

1. ครูให้นักเรียนเลือกบทความเนื้อเรื่องในการอ่าน โดยนักเรียนได้เลือกอ่านเรื่อง The Brown family.

2. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ใหม่ที่ตนเองเคยเรียนรู้มา โดยครูนำนักเรียนอ่านเรื่องบนจอโปรเจคเตอร์ขยายใหญ่ ด้วยกันที่ละบรรทัด จากนั้นให้นักเรียนบอกคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้วครูบันทึกคำศัพท์ให้ทุกคำ จากนั้นครูนำคำศัพท์มาทบทวนความหมายกับนักเรียนทีละคำ และจดบันทึกไว้ที่ด้านข้างของกระดานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 ชั้นเรียนรู้คำ (Working with words)

3. นักเรียนเรียนเล่นเกม Title: Jump on it เพื่อเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ และหาความหมาย จำนวน 10 คำ คือ park, garden, newspaper, picnic, sandwiches, biscuits, lemonade, feed, ride, bike

4. ครูนำคำศัพท์และรูปภาพขึ้นจอโปรเจคเตอร์อีกครั้ง ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามและเรียนรู้ความหมาย

5. ครูชวนนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบ อยากทำร่วมกับครอบครัว และเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำลงบนกระดาน ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์กิจกรรมในเวลาว่าง

6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันดูเนื้อเรื่องในบัตรเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำปากกาไฮไลท์เขียนเน้นคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ใหม่ และฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกัน

7. ครูให้นักเรียนทบทวนโครงสร้างประโยค Present Simple Tense, Singular Verb (s, es), Verb of frequency.

8. ครูให้นักเรียนทำ Worksheet 1: The Brown Family

9. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ โดยแลกกับเพื่อนในการตรวจคำตอบ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 ชั้นชี้แนะให้อ่าน (Guided Reading) ร่วมกับเทคนิค 5W1H

10. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยใช้คำถามที่ครูแนะนำให้นักเรียนหาจากบทอ่าน เพื่อหาใจความสำคัญ คือ

10.1 Who are in the story?

10.2 What did they do?

10.3 When do they do?

10.4 Where did they go?

10.5 Why did they do?

10.6 How did they feel?

11. นักเรียนทำกิจกรรมใน Worksheet 2 จากนั้นให้นักเรียนและครูช่วยกันเฉลย

คำตอบ คือ

11.1 Who are in the story? The Brown's family.

11.2 What does Wendy do in the park? She rides a bike.

11.3 What do they do in the afternoon? They go home.

11.4 When do they go home? In the afternoon.

11.5 Where do they go to on Saturday? They go to the park.

11.6 Why did they go to the park? They love playing outside.

11.7 What do children do after picnic? They eat ice cream.

11.8 How did they feel? They love the park/ They are happy.

11.9 Who does sleep on the grass? Father

11.10 What do they eat for lunch? Sandwiches, biscuits and lemonade

ชั่วโมงที่ 3

ชั้นการเขียน (Writing)

1. ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยสังเกตการเชื่อมต่อของประโยคที่ใช้คำเชื่อม คือ and, but, then, after หรือใช้ When ในระหว่างประโยคที่ไม่ใช่คำถามแต่หมายถึงเวลาที่ต้องการกล่าวถึง สามารถนำมาเป็นคำเชื่อมในประโยคได้ ดังตัวอย่างเช่น Tom goes to the park when a dog barks.

2. ครูให้นักเรียนตอบคำถามครูเพื่อสรุปเนื้อเรื่อง เป็นการทบทวนอีกหนึ่งครั้ง

3. ครูให้นักเรียน ทดลองเรียบเรียงประโยคปากเปล่าก่อนลงมือเขียน โดยแนะนำเอาคำตอบที่ได้จากการตอบคำถามแต่ละข้อมาเขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญมีคำเชื่อมประโยค and, but after, then และ when มาเชื่อมประโยคให้ยาวขึ้นเป็นสำนวนของตนเอง

4. นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญใน Worksheet 3 โดยเรียบเรียงเขียนสรุปใจความสำคัญเป็นสำนวนของตนเอง

ภาคผนวก บัตรคำ บัตรภาพ

newspaper	
bike	
biscuits	
park	
lemonade	
picnic	

<p>feed</p>
<p>sandwiches</p>
<p>garden</p>
<p>ride</p>

เกม Jump on it

วิธีการเล่นเกม

1. ครูให้เด็ก ๆ ยืนเป็นวงกลม แล้วครูวางบัตรคำลงบนพื้นห้องเป็นวงกลมกระจายไปรอบ ๆ วง
2. ครูให้นักเรียนเดินอ่านคำศัพท์ 1 รอบโดยเวียนไปทางใดทางหนึ่งพร้อมกันช้า ๆ แล้วหยุด
3. ครูพูดคำศัพท์มา 1 คำ นักเรียนมองหาคำศัพท์คำนั้น เมื่อพบคำศัพท์นั้นแล้วให้กระโดดเหยียบคำศัพท์นั้นไว้ นักเรียนคนแรกที่พบคำศัพท์ก่อนจะได้คะแนน
4. คำศัพท์คำต่อไป ครูอาจเปลี่ยนให้นักเรียนออกมาพูดแทนครูจนบัตรคำหมด
5. นักเรียนที่มีคะแนนสะสมมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

หมายเหตุ: หากมีนักเรียนจำนวนมากกว่า 15 คน ครูอาจจะให้นักเรียนเล่นเป็นกลุ่มก็ได้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม นักเรียนคนแรกที่พบบัตรคำก่อนจะได้คะแนน และเล่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าบัตรคำจะหมด นักเรียนที่ได้คะแนนสะสมมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะของแต่ละกลุ่ม

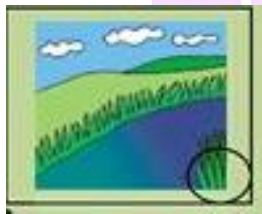
Worksheet 1: The Brown Family

Read the text and then put a tick ✓ on the pictures that appears in the text and complete the words.

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงใต้ภาพคำศัพท์ที่ปรากฏในข้อความ

Every Saturday the Brown family goes to the park. They love playing outside but they don't have a garden. In the park Jimmy and Ted play football but Wendy doesn't like playing football. She rides her bike. Mum and Dad usually read the newspaper and then they all have a picnic. They have sandwiches, biscuits and lemonade. After the picnic Mum always buys the children an ice-cream and then they feed the ducks. Dad usually goes to sleep on the grass. In the afternoon they go home. They love the park.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Worksheet 2: The Brown Family

Read the passage and answer the questions.

1. Who are in the story?

.....

.....

.....

.....

2. What does Wendy do in the park?

.....

.....

.....

.....

3. What do they do in the afternoon?

.....

.....

.....

.....

4. When do they go home?

.....

.....

.....

.....

5. Where do they go to on Saturday?

.....

.....

.....

.....

6. Why do they go to the park?

.....

.....

.....

.....

.....

7. What do children do after picnic?

.....

.....

.....

.....

8. How did they feel?

.....

.....

.....

.....

9. Who does sleep on the grass?

.....

.....

.....

.....

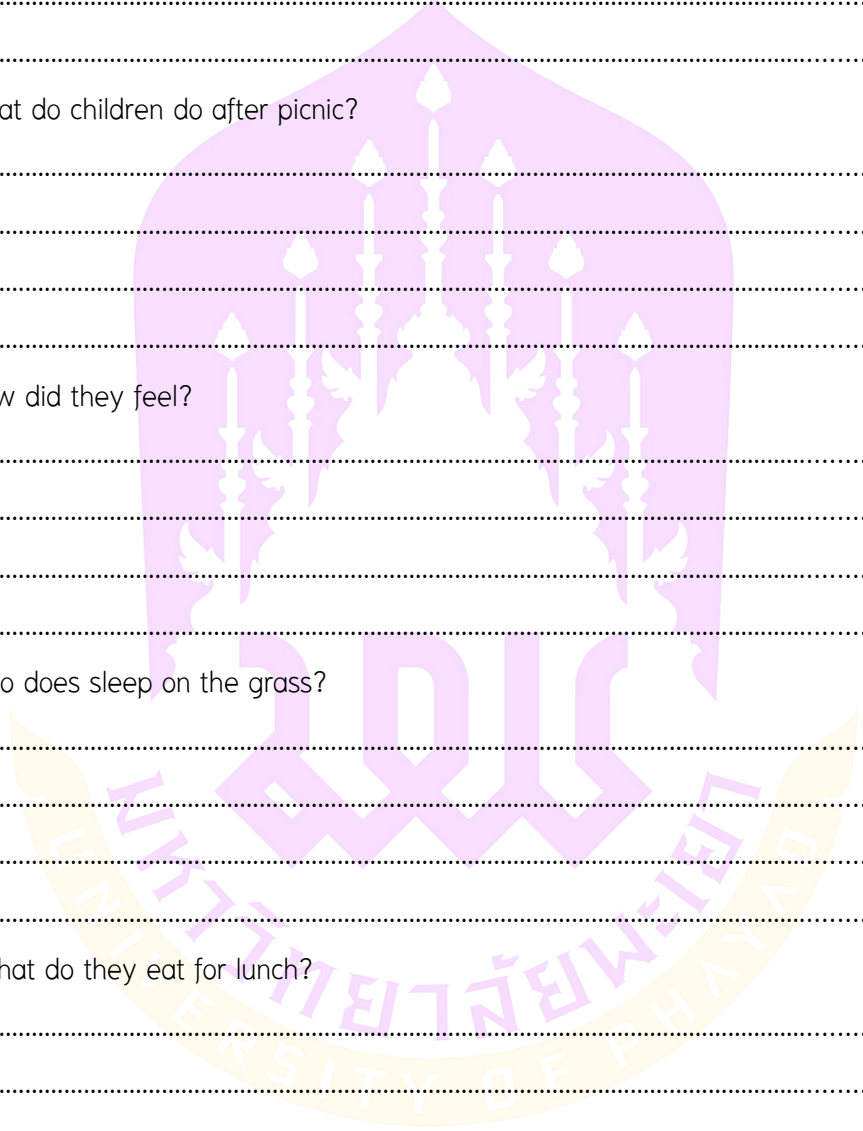
10. What do they eat for lunch?

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การผ่าน

1. Worksheet 1 The Brown family

เกณฑ์การตรวจ ตอบถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน: ได้คะแนน 8 คะแนนขึ้นไป

2. Worksheet 1 The Brown family

เกณฑ์การให้คะแนน: ตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน: ได้คะแนน 8 คะแนนขึ้นไป

3. Worksheet 3 Write the summary from a passage.

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปใจความสำคัญ

รายการ	ระดับคะแนน					น้ำหนัก	คะแนน
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน		
1. เนื้อหา การเขียนสรุป ใจความสำคัญ	เขียนเนื้อหา ได้ครบทุก ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 5 ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 4 ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 3 ประเด็น	เขียนเนื้อหา ได้ 2 ประเด็น ลงมา	2	10
2. การใช้ โครงสร้าง ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง ทุกประโยค	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 5 ประโยคขึ้นไป	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 4 ประโยคขึ้นไป	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้อง 3 ประโยค	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ถูกต้องได้ 2 ประโยคลงมา	2	10
3. การสะกดคำ	เขียนสะกด คำถูกต้อง ทุกคำ	เขียนสะกด คำผิด 1-3 ที่	เขียนสะกด คำผิด 4-6 ที่	เขียนสะกด คำผิด 7-9 ที่	เขียนสะกด คำผิด มากกว่า 9 ที่	1	5
4. จำนวน ประโยค ที่กำหนด	เขียนได้ มากกว่า 5 ประโยค	เขียนได้ 5 ประโยค	เขียนได้ 4 ประโยค	เขียนได้ 3 ประโยค	เขียนได้ 2 ประโยค ลงมา	1	5
รวม							30

เกณฑ์การประเมิน

24-30 คะแนน ระดับดีมาก

16-23 คะแนน ระดับดี

8-15 คะแนน ระดับพอใช้

น้อยกว่า 8 คะแนน ระดับควรปรับปรุง

กำหนดเกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับ ดีมาก ขึ้นไป

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน

ตั้งใจในการเรียน 2 คะแนน

พูดคุยเล่นกับเพื่อน 1-2 ครั้ง 1 คะแนน

พูดคุยเล่นกับเพื่อนไม่ตั้งใจเรียนมากกว่า 3 ครั้ง 0 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การผ่าน 1 คะแนน ขึ้นไป

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
ชุดที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง:

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (x) ลงในช่องคำตอบ a, b, c และ d ในกระดาษคำตอบ

Direction: Read “The Brow family” and answer the questions 1–10

Every Saturday the Brown family goes to the park. They love playing outside but they don't have a garden. In the park Jimmy and Ted play football but Wendy doesn't like playing football. She rides her bike. Mum and Dad usually read the newspaper and then they all have a picnic. They have sandwiches, biscuits and lemonade.

After the picnic Mum always buys the children an ice-cream and then they feed the ducks. Dad usually goes to sleep on the grass. In the afternoon they go home. They love the park.

1. What do the Brown family love doing?
 - a. driving car
 - b. sailing boat
 - c. playing outside
 - d. climbing mountain
2. What do Jimmy and Ted do at the park?
 - a. They ride horse.
 - b. They cook food.
 - c. They play football.
 - d. They swim in the river.
3. Who does ride in the park?
 - a. Jim
 - b. Ted
 - c. Wendy
 - d. Ted's mother

4. What are the animals that they feed after picnic?
- a. fish
b. cats
c. ducks
d. sheep
5. What do Mum and Dad do at the park?
- a. They cook food.
b. They write book.
c. They search computer.
d. They read the newspaper.
6. What don't they have at the park?
- a. sandwiches
b. lemonade
c. biscuits
d. pizza
7. Why they go to the park every weekend?
- a. They don't have a garden.
b. They don't like the beach.
c. They don't have a house.
d. They don't have a car.
8. Who usually goes to sleep on the grass?
- a. Dad
b. Mum
c. Jimmy
d. Wendy
9. What day is the Brown family goes to the park?
- a. Sunday
b. Monday
c. Saturday
d. Wednesday
10. What does Wendy's mother do at the park?
- a. She flies kite.
b. She rides bike.
c. She plays games.
d. She reads newspaper.

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง:

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน
 2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (x) ลงในช่องคำตอบ a, b, c และ d ในกระดาษคำตอบ
- *****

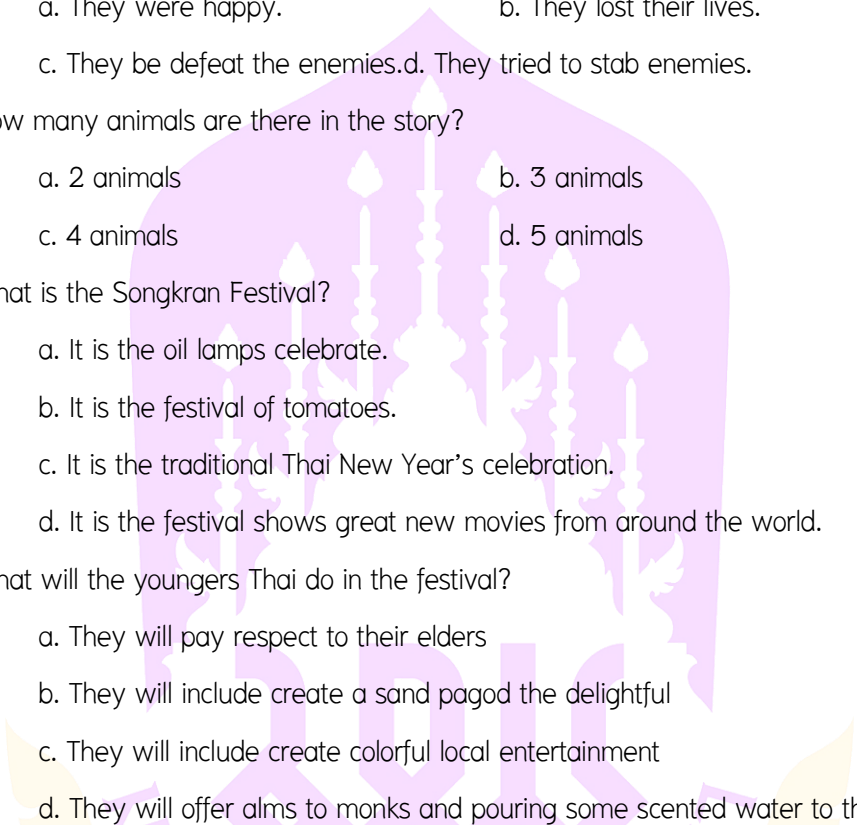
Direction: Choose the best answer.

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. Where did Nick's family go last summer?
 - a. Phuket
 - b. Pattaya
 - c. Chiang Mai
 - d. Phi Phi Islands
2. How did Nick's family go to the Island?
 - a. by bus
 - b. by train
 - c. by boat
 - d. by plane
3. What did Nick and sister do to see the coral reef?
 - a. kayaking
 - b. climbing
 - c. snorkeling
 - d. swimming
4. Who got seasick on the boat trip?
 - a. Nick
 - b. Nick's sister
 - c. Nick's father
 - d. Nick's mother
5. How about Nick's father feels on the boat?
 - a. bad
 - b. cold
 - c. rainy
 - d. windy
6. What did Nick's food eat all day?
 - a. cake
 - b. pizza
 - c. donut
 - d. sandwich

7. Where did Nick and Jim go for lunch?
- a. restaurant
 - b. food court
 - c. school cafe
 - d. supermarket
8. What was the first menu that Nick ordered?
- a. a salad
 - b. a burger
 - c. a sandwich
 - d. Hawaiian pizza
9. From the story, Who said “Hi, Can I help you?”
- a. Jim
 - b. Nick
 - c. seller
 - d. customer
10. Who went to the café with Nick?
- a. Jim
 - b. Jack
 - c. Nick’s mom
 - d. Jim’s friend
11. What day is the Brown family goes to the park?
- a. Sunday
 - b. Monday
 - c. Saturday
 - d. Wednesday
12. What do the Brown family love doing?
- a. driving car
 - b. sailing boat
 - c. playing outside
 - d. climbing mountain
13. Why they go to the park every weekend?
- a. They don’t have a garden.
 - b. They don’t like the beach.
 - c. They don’t have a house.
 - d. They don’t have a car.
14. What do Jimmy and Ted do at the park?
- a. They ride horse.
 - b. They cook food.
 - c. They play football.
 - d. They swim in the river.
15. What does Wendy’s mother do at the park?
- a. She flies kite.
 - b. She rides bike.
 - c. She plays games.
 - d. She reads newspaper.
16. Who does ride in the park?
- a. Jim
 - b. Ted
 - c. Wendy
 - d. Ted’s mother

17. What do Mum and Dad do at the park?
- a. They cook food.
 - b. They write book.
 - c. They search computer.
 - d. They read the newspaper.
18. What don't they have at the park?
- a. sandwiches
 - b. lemonade
 - c. biscuits
 - d. pizza
19. What are the animals that they feed after picnic?
- a. fish
 - b. cats
 - c. ducks
 - d. sheep
20. Who usually goes to sleep on the grass?
- a. Dad
 - b. Mum
 - c. Jimmy
 - d. Wendy
21. What do the children got after the picnic?
- a. ice-cream
 - b. candy
 - c. salad
 - d. pizza
22. What animal did live with Phayakakan in Nan city?
- a. goat
 - b. tiger
 - c. horse
 - d. elephant
23. Who was the fastest running horse? (จิ้ง)
- a. Simok
 - b. Pitoon
 - c. Chaiyan
 - d. Kreangsak
24. Why did Phayakakan and Simok go to Chiangkham?
- a. They were travel.
 - b. There was a war.
 - c. There was a festival
 - d..They like Chiangkham.
25. Why did Phayakakan defeat the enemies and win the war?
- a. Simok helped him.
 - b. Simok kicked him.
 - c. Simok run to his home.
 - d. Simok killed the soldiers.

26. What did Phayakakan and Simok do after the war in Chiangkham?
- a. They lived in Chiangkham.
 - b. They built their new house.
 - c. They took trip to other city.
 - d. They went back to their house.
27. How were the people and soldiers after the war?
- a. They were happy.
 - b. They lost their lives.
 - c. They be defeat the enemies.
 - d. They tried to stab enemies.
28. How many animals are there in the story?
- a. 2 animals
 - b. 3 animals
 - c. 4 animals
 - d. 5 animals
29. What is the Songkran Festival?
- a. It is the oil lamps celebrate.
 - b. It is the festival of tomatoes.
 - c. It is the traditional Thai New Year's celebration.
 - d. It is the festival shows great new movies from around the world.
30. What will the youngers Thai do in the festival?
- a. They will pay respect to their elders
 - b. They will include create a sand pagod the delightful
 - c. They will include create colorful local entertainment
 - d. They will offer alms to monks and pouring some scented water to them
-

เฉลยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	D	16	c
2	C	17	D
3	C	18	D
4	C	19	C
5	A	20	A
6	D	21	A
7	C	22	C
8	B	23	A
9	C	24	b
10	A	25	A
11	C	26	D
12	C	27	B
13	A	28	C
14	C	29	C
15	D	30	d

3. แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง:

1. แบบทดสอบฉบับนี้ มีทั้งหมด 4 เรื่องให้นักเรียนเลือกทำเพียง 1 ข้อ ๆ ละ 30 คะแนน ประกอบด้วย

- 1.1 เรื่องที่ 1 The Brown family
- 1.2 เรื่องที่ 2 Free time
- 1.3 เรื่องที่ 3 Animals
- 1.4 เรื่องที่ 4 Festival

2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญ ให้นักเรียนเลือกอ่านเนื้อเรื่องที่สนใจ และเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านลงในกระดาษคำตอบ

เรื่องที่ 1 The Brown family

คำสั่ง: ให้นักเรียนอ่านเรื่อง Annie's family แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญให้ครบประเด็น

Direction: Read Annie's family and write the summary from a passage.

Annie's family

My name is Annie and this is what I normally do. I love to walk on the mountain. During the week I wake up early and go for a small walk on the mountain. I usually go with my father or my brother. We like to get some fresh air before we start our day. We live in the country far away from the city. We think that our country life is wonderful because we are away from the noise and pollution of the city. We often walk for about one-half hour and then return to our home. I always take my bus after our walk and at about 8:30 a.m. and arrive at school at 9:00 a.m. My father takes his car and goes to town to work. He works at a veterinary clinic. He is a vet and loves to help animals. We have 3 dogs and two cats.

On the week end we wake up early and go for a hike on the mountain. It is so nice to smell the fresh air and see the wild animals. We stay there for about three hours and bring our lunch with us. As you can see my family loves nature

ที่มา : <https://en.islcollective.com/english-esl-worksheets/grammar/present-simple-tense/simple-present-reading-comprehension-text/59203>

เฉลยแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
เรื่อง Annie's family

On the weekend, Annie's family wakes up and a hike on the mountain. It is nice the fresh air and see the wild animals. They stay three hours and have lunch at there.

During the week, Annie loves to walk on the mountain. She wakes up and walks on the mountain. She usually goes with father or brother. They walk for half hour and return to home. They get some fresh air. After walk, she takes a bus at 8:30 a.m. and arrive school at 9:00 a.m. Her father takes a car to work at the town. He is a vet and works at a veterinary clinic. They have 3 dogs and two cats. Annie's family lives in the country. Their country life is wonderful because it is far away from the noise and pollution.

เรื่องที่ 2 Free time

Nice weekends!

Ann and Kate had nice weekends! On Friday evening they were at the playground. They played with a ball. On Saturday Kate helped her mother. The girl cleaned the floor and washed the dishes. Then she played computer games. On Saturday evening Kate went to the zoo with her parents. She watched lions and monkeys there. Ann was at the cinema on Saturday. She watched an interesting cartoon. In the evening Ann walked her dog in the park. On Sunday Ann and Kate were at the beach. They swam in the river. The girls had a lovely time! In the evening they came home and did their homework. Ann and Kate went to bed early because they had to go to school on Monday

ที่มา: <https://en.islcollective.com/english-esl-worksheets/grammar/past-simple-tense/nice-weekend>

เฉลยแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
เรื่อง Nice weekends!

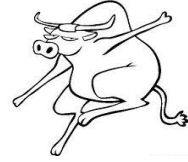
Ann and Kate had nice weekends! On Friday evening they played a ball. at the playground. On Saturday Kate cleaned the floor, washed the dishes and played computer games. On Saturday evening Kate went to the zoo with her parents. She watched lions and monkeys but Ann watched a cartoon at the cinema. Then, she walked a dog in the park. On Sunday Ann and Kate were at the beach and swam. In the evening they came home and did homework. They went to bed early because they went to school on Monday.

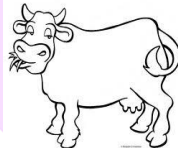
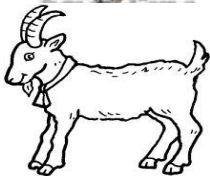
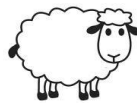
เรื่องที่ 3 Animals

Jack and the Farm Animals

This is Jack. He is eleven years old. He has got an uncle. His uncle's name is Sam. He loves his uncle. He goes to his uncle's big farm every summer. There are many animals in the farm. First, Jack feeds the horse. Then, he milks the cow with his uncle. He takes the pictures of the sheep, goat, duck, turkey and rabbit. He also collects the white chicken's eggs. Jack likes the farm animals very much but he doesn't like the ox because the ox is very big and mad.

ที่มา: <https://en.islcollective.com/english-esl-worksheets/grammar/present-simple-tense>

เฉลยแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
เรื่อง Jack and the Farm animals

Jack is eleven years old. He has got an uncle Sam. He loves his uncle. He goes to Sam's farm every summer. There are many animals in the farm. He feeds the horse, milks the cow, takes the pictures of sheep, goat, duck, turkey and rabbit. He collects the white chicken's eggs. He likes the farm animals but he doesn't like the ox because it is very big and mad.

เรื่องที่ 4 Festival

Direction: Read the passage and write the summary.

APRIL FOOL'S DAY

What is April Fool's Day and what are its origins? It is commonly believed that in medieval France, New Year was celebrated on 1 April. Then in 1562, Pope Gregory introduced a new calendar for the Christian world, changing New Year to 1 January. With no modern communications, news travelled slowly and new ideas were often questioned. Many people did not hear of the change, others chose to ignore it, while some merely forgot. These people were called fools. Invitations to non-existent 'New Year' parties were sent and other practical jokes were played. This jesting evolved over time into a tradition of playing pranks on 1 April. The custom eventually spread to England and Scotland, and it was later transported across the Atlantic to the American colonies of the English and the French. April Fools Day has now developed into an international festival of fun, with different nationalities celebrating the day in special ways.

ที่มา: <https://en.islcollective.com/english-esl-worksheets/vocabulary/holidays/april-fools-day>

เฉลยแบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ
เรื่อง April Fool's Day

In 1562, Pope Gregory introduced a new calendar for the Christian, changing New Year to the 1st January. But no modern communications, news travelled slowly. Many people didn't hear of the change, chose to ignore or someone forgot it.

These people were called fools. Invitations to non-existent 'New Year' parties were sent and other practical jokes were played. The custom spread to England and Scotland, and across the Atlantic to the American colonies of the English and the French. April Fool's Day developed into an international festival of fun, with different nationalities celebrating the day in special ways.

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง: ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 รายการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านผู้เรียน						
1	นักเรียนเรียนรู้รู้อย่างสนุกสนาน					
2	นักเรียนรวมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความตั้งใจมากขึ้น					
3	นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนมากขึ้น					
4	นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ของตนเองกับเพื่อน					
5	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านผู้สอน						
6	ครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ตลอดระยะเวลาที่รวมกิจกรรม					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
7	ครูให้ข้อเสนอแนะในการเรียนแก่นักเรียน อย่างสม่ำเสมอ					
8	ครูแนะนำและกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิด					
ด้านกิจกรรมและเนื้อหา						
9	เนื้อหาที่นำมาให้อ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ น่าสนใจ					
10	รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ความเพลิดเพลินและน่าสนใจ					
11	กิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน					
12	การเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบไฟรบลีอกรวมกับเทคนิค 5W1H เป็นสื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น					
13	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน					
14	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา					
15	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญได้ดี					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1 ผลการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของคะแนน ($\sum R$)	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7*	+1	0	0	3	0.33	ใช้ไม่ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของคะแนน ($\sum R$)	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32*	+1	0	0	3	0.33	ใช้ไม่ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35*	+1	0	0	3	0.33	ใช้ไม่ได้
36*	+1	0	0	3	0.33	ใช้ไม่ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40*	+1	0	0	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 15 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มีดังนี้

ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 37 และ 39 มีทั้งหมด 35 ข้อ ซึ่งสามารถนำไปใช้หาค่าต่อไปได้

ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ได้แก่ ข้อ 7, 32, 35, 36, 40 มีทั้งหมด 5 ข้อ ไม่สามารถนำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 35 ข้อ

ข้อ	R	R _U	R _L	R _U -R _L	p	r	สรุป
1	16	10	6	4	0.80	0.40	เลือกไว้
2*	7	4	3	1	0.35	0.10	ตัดทิ้ง
3	14	8	6	2	0.70	0.20	เลือกไว้
4	14	8	6	2	0.70	0.20	เลือกไว้
5	16	9	7	2	0.80	0.20	เลือกไว้
6	11	9	2	7	0.55	0.70	เลือกไว้
7*	18	9	9	0	0.90	-	ตัดทิ้ง
8	6	5	1	4	0.30	0.40	เลือกไว้
9	15	9	6	3	0.75	0.30	เลือกไว้
10	14	10	4	6	0.70	0.60	เลือกไว้
11	15	9	6	3	0.75	0.30	เลือกไว้
12	11	7	4	3	0.55	0.30	เลือกไว้
13	12	8	4	4	0.60	0.40	เลือกไว้
14	8	5	3	2	0.40	0.20	เลือกไว้
15	6	5	1	4	0.30	0.40	เลือกไว้
16	6	5	1	4	0.30	0.40	เลือกไว้
17	9	6	3	3	0.45	0.30	เลือกไว้
18	11	7	4	3	0.55	0.30	เลือกไว้
19	12	8	4	4	0.60	0.40	เลือกไว้
20	9	6	3	3	0.45	0.30	เลือกไว้
21	11	8	3	5	0.55	0.50	เลือกไว้
22	7	5	2	3	0.35	0.30	เลือกไว้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	R	R _U	R _L	R _U -R _L	p	r	สรุป
23*	9	5	4	1	0.45	0.10	ตัดทิ้ง
24	12	8	4	4	0.60	0.40	เลือกไว้
25	11	8	3	5	0.55	0.50	เลือกไว้
26	11	8	3	5	0.55	0.50	เลือกไว้
27	9	7	2	5	0.45	0.50	เลือกไว้
28	8	7	1	6	0.40	0.60	เลือกไว้
29	10	8	2	6	0.50	0.60	เลือกไว้
30	11	8	3	5	0.55	0.50	เลือกไว้
31*	5	3	2	1	0.25	0.10	ตัดทิ้ง
32	11	8	3	5	0.55	0.50	เลือกไว้
33	7	5	2	3	0.35	0.30	เลือกไว้
34*	9	5	4	1	0.45	0.10	ตัดทิ้ง
35	8	5	3	2	0.40	0.20	เลือกไว้

หมายเหตุ: เกณฑ์ความเหมาะสมของการคัดเลือกข้อสอบ คือ ข้อสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20-0.80 และค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

จากตาราง 16 พบว่า ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ข้อ 7 ส่วนข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ข้อ 2, 23, 31 และ 34 ข้อสอบที่มีเครื่องหมาย * หมายถึง คัดออก คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 30 ข้อ

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์หาความง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	R	R _U	R _L	R _U -R _L	p	q	pq	r
1	16	10	6	4	0.80	0.2	0.16	0.40
2	14	8	6	2	0.70	0.3	0.21	0.20
3	14	8	6	2	0.70	0.3	0.21	0.20
4	16	9	7	2	0.80	0.2	0.16	0.20
5	11	9	2	7	0.55	0.45	0.25	0.70
6	6	5	1	4	0.30	0.7	0.21	0.40
7	15	9	6	3	0.75	0.25	0.19	0.30
8	14	10	4	6	0.70	0.3	0.21	0.60
9	15	9	6	3	0.75	0.25	0.19	0.30
10	11	7	4	3	0.55	0.45	0.25	0.30
11	12	8	4	4	0.60	0.4	0.24	0.40
12	8	5	3	2	0.40	0.6	0.24	0.20
13	6	5	1	4	0.30	0.7	0.21	0.40
14	6	5	1	4	0.30	0.7	0.21	0.40
15	9	6	3	3	0.45	0.55	0.25	0.30
16	11	7	4	3	0.55	0.45	0.25	0.30
17	12	8	4	4	0.60	0.4	0.24	0.40
18	9	6	3	3	0.45	0.55	0.25	0.30
19	11	8	3	5	0.55	0.45	0.25	0.50
20	7	5	2	3	0.35	0.65	0.23	0.30
21	12	8	4	4	0.60	0.4	0.24	0.40
22	11	8	3	5	0.55	0.45	0.25	0.50
23	11	8	3	5	0.55	0.45	0.25	0.50
24	9	7	2	5	0.45	0.55	0.25	0.50
25	8	7	1	6	0.40	0.6	0.24	0.60
26	10	8	2	6	0.50	0.5	0.25	0.60
27	11	8	3	5	0.55	0.45	0.25	0.50
28	11	8	3	5	0.55	0.45	0.25	0.50
29	7	5	2	3	0.35	0.65	0.23	0.30
30	8	5	3	2	0.40	0.6	0.24	0.20

$$\sum pq = 6.82$$

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนของคะแนน

คนที่	คะแนน (X)	(X ²)
1	23	529
2	20	400
3	16	256
4	23	529
5	17	289
6	16	256
7	21	441
8	14	196
9	18	324
10	16	256
11	11	121
12	7	49
13	12	144
14	4	16
15	8	64
16	5	25
17	6	36
18	7	49
19	9	81
n = 30	$\sum X = 253$	$\sum X^2 = 4061$
	$(\sum X)^2 = 64,009$	

ค่าสถิติจากตาราง สามารถหาความแปรปรวน (นพพร ณะชัยพันธ์, 2557) ดังนี้

$$S^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$S^2 = \frac{19(4,061) - 64,009}{19(19-1)}$$

$$S^2 = \frac{77,159 - 64,009}{342}$$

$$S^2 = \frac{13,150}{342}$$

$$S^2 = 38.45$$

1.3 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรการคำนวณ KR-20 (นพพร ณะชัยพันธ์, 2557)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทนค่า ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

k แทนค่า จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทนค่า สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทนค่า สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ

S^2 แทนค่า ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

เกณฑ์ความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right\}$$

$$r_{tt} = \frac{30}{30-1} \left\{ 1 - \frac{6.82}{38.45} \right\}$$

$$r_{tt} = \frac{30}{29} \{ 1 - 0.18 \}$$

$$r_{tt} = 1.03 \{ 0.82 \}$$

$$r_{tt} = 0.84$$

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
The Brown family	1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้*
Free time	1	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
Animals	1	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้*
	2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
Festival	1	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 19 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พบว่า ข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เรื่อง The Brown family ข้อที่ 2 และเรื่อง Animals ข้อที่ 1 ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ The Brown family ข้อที่ 1 เรื่อง Free time ข้อที่ 1-2 เรื่อง Animals ข้อที่ 2 และเรื่อง Festival ข้อที่ 1-2 ซึ่งสามารถนำไปใช้หาค่าต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ข้อ

เรื่อง	ข้อที่	S_H	S_L	X_{max}	X_{min}	p	r	สรุป
The Brown family	1	270	143	30	12	0.48	0.71	เลือกไว้
Free time	1	110	75	18	0	0.51	0.19	ตัดออก
	2	224	147	26	8	0.59	0.43	เลือกไว้
Animals	1	283	249	30	24	0.43	0.57	เลือกไว้
Festival	1	254	36	29	0	0.50	0.75	เลือกไว้
	2	251	248	30	20	0.49	0.03	ตัดออก

จากตาราง 20 พบว่า ข้อสอบทุกข้อที่มีค่าความยากง่ายมีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า มีข้อสอบที่ไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ เรื่อง Free time ข้อ 1 และ เรื่อง Festival ข้อ 2 ดังนั้น ผลการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมตามเกณฑ์ มี 4 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W 1H ในการเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านผู้เรียน						
1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้
ด้านผู้สอน						
6	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
ด้านกิจกรรมและเนื้อหา						
9	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	0	2	0.67	นำไปใช้ได้
11	0	+1	+1	2	0.67	นำไปใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คะแนน ($\sum R$)	IOC	แปลผล
12	+1	+1	0	2	0.67	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

การพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ 2560)

-1 เมื่อไม่แน่ใจว่าภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ

+1 เมื่อภาษาที่ใช้และข้อคำถามกับประเด็นที่วัดความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งนำไปใช้ 15 ข้อ

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพะเยา
UNIVERSITY OF PHAYAO

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	จันทร์พอง ปัญญาวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	21 พฤษภาคม 2512
สถานที่เกิด	จังหวัดพะเยา
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต มหาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	47/1 หมู่ 3 ตำบลเวียง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
ผลงานตีพิมพ์	ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จันทร์พอง ปัญญาวงศ์ (ผู้บรรยาย). (10 เมษายน 2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียน สรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติและระดับชาติ (หน้า 521- 534). กรุงเทพฯ: ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย (ทปคศ).
รางวัลที่ได้รับ	-

